

V. B. n.º

La reunión

Cançons

de la terra.

Lema

Tot lo vell fa bon caldo.

Salvador

7ª Festa de la Música Catalana
Any IV - Concurs 1907.

Premi extraordinari de 125 ptes.
Autor: Vicens Gorch Fbre.

Noteu: 61 de les cançons contin-
gudes en aquest recull figuren en
el del mateix autor corresponent
a l'any 1906, Font B.nº
Són les marcades x 1906, p....

Faula

Ordre			Plana
x 1	Lo príncep de Noronges	x 1906, p. 30	1
2	Altra tonada de la matança		3
3	A l'horta del meu pare	x 1906, p. 34	3
4	Lo testament de la reina	x 1906, p. 29	5
5	Minyons, si'm voleu be		6
6	La men vaig carrers arall		7
7	Ventureta		9
8	Adieu punteta del sol	x 1906, p. 48	11
9	A la punteta del sol		12
10	La filla de la molinera	x 1906, p. 28 altra més completa	13
11	Altra tonada		13
12	La flor del clavell	x 1906, p. 23 altra més completa	14
13	Agra Maria	x 1906, p. 44	15
14	A Paris ni ha una mina	x 1906, p. 75	17
15	Bansim, Bansam		18
16	Als meus pares feu saber	x 1906, p. 50	19
17	Bansim, Bansam	x 1906, p. 12	20
18	Lo gat entonat	x 1906, p. 38	22

19	Mon pare no'n tenia	x1906, p. 42	23
20	Ab un vell me n'han casada	x1906, p. 45	24
21	De bon matí'm llevo	x1906, p. 46	25
22	Les cerres me l'han mort	x1906, p. 67	26
23	Moiporolín	x1906, p. 72	27
24	Si ni havi' tres garberets		29
25	Si ni havi' un pages	x1906, p. 35	30
26	Per divertir mes penes	x1906, p. 36	31
27	Mon pare m'ha casada	x1906, p. 39	33
28	Aden, clavell morenet	x1906, p. 40	34
29	La mort	x1906, p. 41	35
30	A les nou hores de nit	x1906, p. 43	36
31	Que regalada n'es	x1906, p. 47	38
32	La cinta daurada	x1906, p. 49	39
33	Ab vos joveneta	x1906, p. 56	40
34	D. Lluís de Montellà	x1906, p. 57	41
35	A la vila de Cervera	x1906, p. 59	42
36	Allà'al pta de S. Martí	x1906, p. 61	44
37	A Cervera ni ha una vella	x1906, p. 62	45
38	Margarida	x1906, p. 63	46
39	Si ten truquen a la porta	x1906, p. 65	48

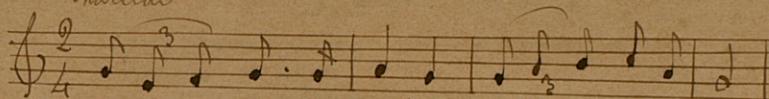
40	La Pepa de Clara	x 1906, p. 68.	49
41	La mare me'n regalava	x 1906, p. 70	50
42	Una canço vull cantar	x 1906, p. 71	52
43	Mala està la enamorada	x 1906, p. 73. ^{rom.} ^{rec. dif.} ^{rom.}	53
44	Lo mati' de S. Joan	x 1906, p. 75. ^{ale-} ^{gir. mud.} ^{negotius}	54
45	Variant del bon cassador	x 1906, p. 76.	55
46	S. Joseph n'està en cadira	x 1906, p. 77	56
47	Lo criminal	x 1906, p. 24. ^{rec. dif.}	57
48	Juan voltaya per la terra		58
49	Escales de la preso		59
50	Al carrer del hospital		60
51	Lo sastre		61
52	Lo leigidor		62
53	La Roseba	x 1906, p. 33. ^{rom.}	63
54	Lo brenai	x 1906, p. 32	64
55	Els d'allayres	x 1906, p. 27	65
56	L'Antonia	x 1906, p. 25	66
57	Montanyes de Cornafort	x 1906, p. 13	68
58	Canço del hortolai	x 1906, p. 11	69
59	Cullint roses y clavells	x 1906, p. 10.	70
60	La plometa de perdur	x 1906, p. 9.	71
		Letra més comp.	

61	Les piques de Cerdanya	x 1906, p. 78	72
62	La pedreta	x 1906, p. 8	73
63	Ella'n punteje		74
64	Caballero se'n va a Missa	x 1906, p. 7	74
65	Al camp de Barragona	x 1906, p. 6	75
66	Tres minetes ni ha a' fransa	x 1906, p. 11	76
67	Les tres minetes,	x 1906, p. 1	77
68	La porqueyrola		78
69	L' Agneta	x 1906, p. 20	79
70	La filla del Carmesi	x 1906, p. 53	80
71	La preso' de Lleyda - 1 ^a tonada	x 1906, p. 21	81
72	" 2 ^a tonada		81
73	" 3 ^a tonada	x 1906, p. 21	81
74	" 4 ^a tonada	x 1906, p. 21	82
75	La vida de les galeres	x 1906, p. 17	83
76	Un dia t' encontrei		84
77	Alla' al pont de Lis'		85
78	Ab dos pensaments estich	x 1906, p. 16	86
79	Adriana's va a' rentar	x 1906, p. 14	87
80	Lo Comte l' Arnan.		89

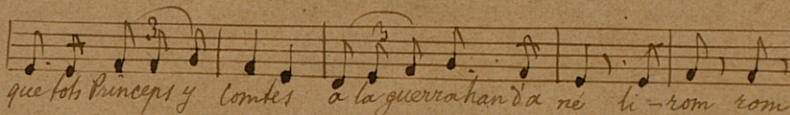
Lo Princep de Noronges

M. V. 26
impr.

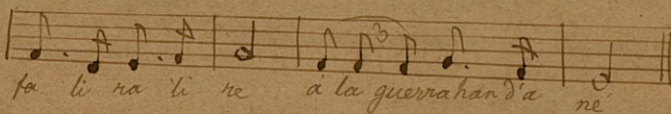
Marcial

Lo Rey n'ha fet fer crides crides n'ha fet fer fer

que tots Prnceps y Comtes a la guerra han d'a ne li-rom rom

fa li ra li re a la guerra han d'a ne

Lo rey ha fet fer crides

crides ha fet fer fer

que tots, princeps y comtes

d'e la guerra han d'ane'.

(li-rom, rom-falira'-lire') a la guerra han d'ane'.

Lo princep de Noronges

es noble cavaller

te la dona bonica

no l'en gosa deixar'.

Per deixarla li deye:

Per Pascueta vindre',

si no puch per Pascueta

Per Sant Joan que ve.

no

6-XI-26
Baras

Pascuetes son passades
 y Sant Joan tambe
 lo princep de Noronges
 encara no se ve.

La dama's fa en finestra
 mirant si 'l princep ve,
 ja veu vení' ls seus comptes
 tots vestits d'endolè'.

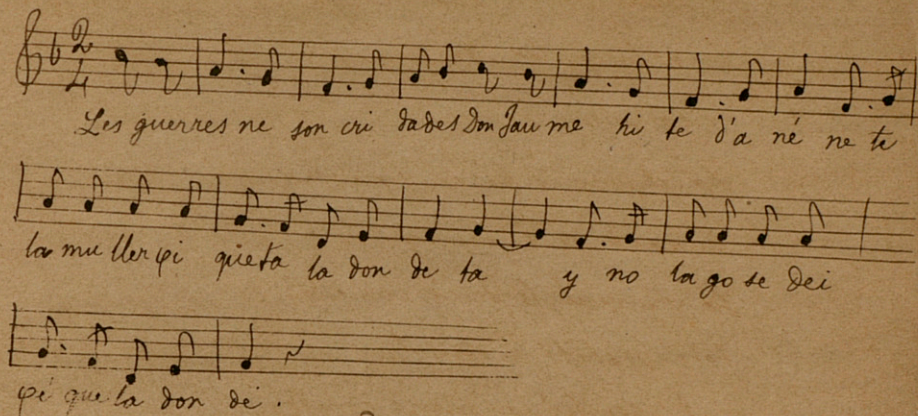
- Aj, comtes los meus comtes,
 quina nova'n porte'?

- Assentes en cadira
 que jo li contare'.

Lo princep de Noronges
 ha mort en Sobarre'
 y li han feta la tomba
 sota d'un Norongi'.

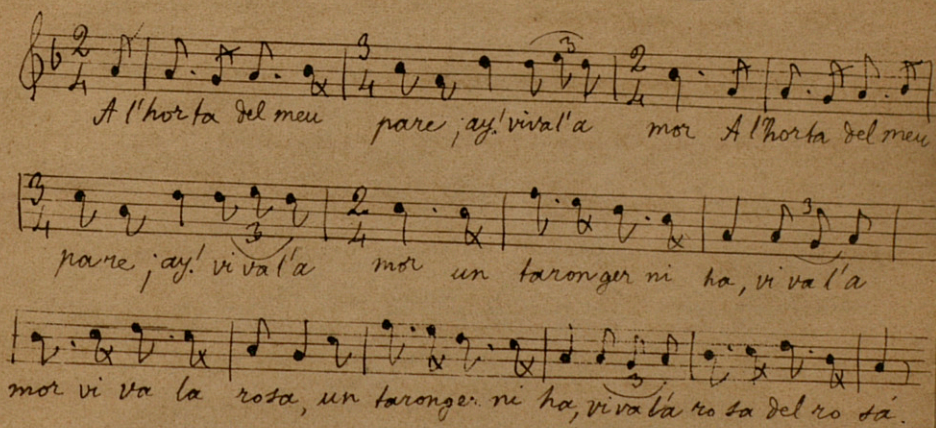
A cada cap de tomba
 hi canta un esparvè'
 que diu en son Menquatje
 Deu perdo' al cavallé,
 be n'ha nat a la guerra,
 no li caldrà' torne'.

Altra tonada de la mateixa

Les guerres ne son cri dades don jau me hi te d'a né ne te
la muller pi gista la don de ta y no la go se dei
pi que la don dei.

Al l'horta del meu pare. *Ced. nova*

A l'horta del meu pare, ay! viva l'a mor A l'horta del meu
pare, ay! viva l'a mor un taronger ni ha, viva l'a
mor vi va la rosa, un taronger ni ha, viva la rosa del ro da.

Al horta del meu pare - un taronger ni ha,
fa les taronges dolces - altra fruita no hi ha,
sino una clavellina - que regalada està.
Mentres que la regave - son galan va passar.

- Deu la guard l'hortolana - ben vingut l'hortolana -
 - ¡men dariu una rosa - cullida ab vostra mãs?
 - Entreu, entreu gran jove - entreu-vola a buscar.
 Mentre que la cullia - gran sospir va arrencar.
 - Que'n sospirau, gran jove - ¡que hi ha per sospirar?
 - Sospiro l'amor vostre - si me l'en voleu dar.
 - Aigo' ho heu de di al pare - y tambe al meu germà
 tambe al meu senyor oncle - que dalt del cuarto està.

Variant de la mateixa

- Fitem, fitem ma mare, - prou tenim que filar
 que'n tenim set ninetes - totes pera casar
 respon la mes petita - mare, jo'm vull casar
 al horta del meu pare - un taronger ni ha
 fa les taronges dolces - altra fruyta no hi ha
 sino una clavel·lina - que regalada està.
 Ella n'es matinera - a anarla'n a regar
 y mentre la regava - son galan va passar
 - Deu la guard l'hortolana - voldriu lloga' hortola'?
 - Allí hon hi ha prou homes - no cal lloga' hortola'.
 Son pare se l'escolte - detras d'un olivari.
 - Ay, calla calla, tota - no'n passes tan enlla',
 la poma quan es cuyta - crua no's pot tornar
 l'amor quan es donada - no's pot torna' a donar.

Lo testament de la reyna

Llarch

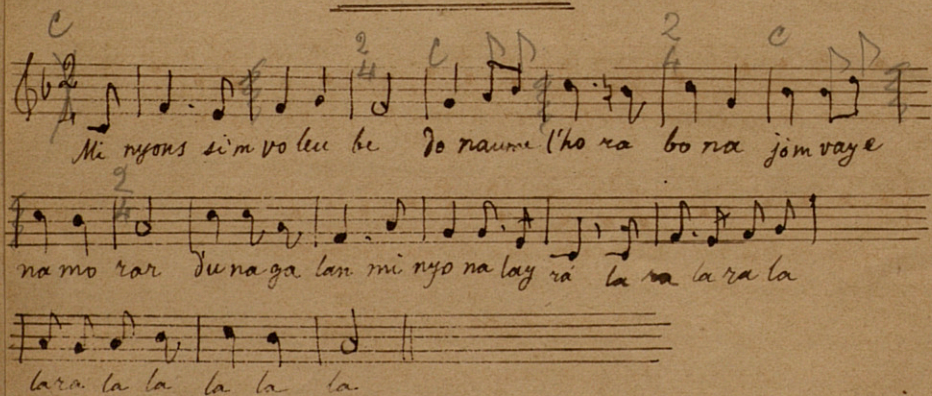
Filla del rey n'es ma la es mala y sens remey ja la en
 tren a veu rer comtes y ca va llers ay! ay que'l cor sem cre
 ma en un ram de cla vells

Filla del rey es mala - es mala y sens remey
 ja la n'entren a veurer - comtes y cavallers
 (Ay! ay que'l cor si'm crema - en un ram de clavells.)
 Sent ja al ultim remato - la seua mare entre'
 - Filla, la meua filla - disme l'heu mal quin es -
 - Mare, la meua mare - prou que ho deveu saber,
 metsines me n'heu dades - que'm cremen lo cor meu,
 metsines me n'heu dades - ab un ram de clavell. -
 - Ay, confessaten, filla, - x demànan purdo' a Deu -
 - Ja me n'he confessada - mare, vos ho sabeu,
 metsines me n'heu dades - que cremen lo cor meu. -
 - Filla, la meua filla - si vols fer testament
 nire' a cerca l'notari - y a tot l'Ajuntament. -
 - Mare la meua mare - no'n vull consentiment.

Dos castells tinch a França - els deipo a'un cunyat meu
 dos mes ne tinch a Espanya - els deipo a'un cossí meu,
 totes les meues joyes - a la Mare de Deu.
 - Filla, la meua filla, - a mi res me deipen. -
 - A vos de mon marit - serviuon com vulguen
 y serviu a la mare - conforme ja voleu. -
 - Ay! confessate'n filla - demanar perdo' a' Deu. -
 - Ja me'n he confessada - vos mare ja ho sabeu. -

-5-

Minyons si'm voleu be.

Minyons, si'm voleu be - donaume l'horabona
 jo'm vay enamorar - d'una galan minyona, lai ra
 es blanca com la neu - fresca com una rosa, lura...
 jo sempre estich pensant - quan l'encontrare' sola.
 Ja la vay encontrar - que al hort anave sola
 per a rega' el jardí - d'aquelles flors tan bones.
 - Me'n daries un ram - d'aquelles flors tan bones? -

baigauvo-l' a' cullir - ab una intencio' bona,
 baigauvo-l' a' cullir - del brot fins a la soca. -
 ja l'en prench per la ma - la tiro sota un ombra
 d'un pompos taronger - ple de taronges dolces,
 ne vay cullir un sach - per durles a' Gerona.

- 6 -

Ja men vaig carrers avall.

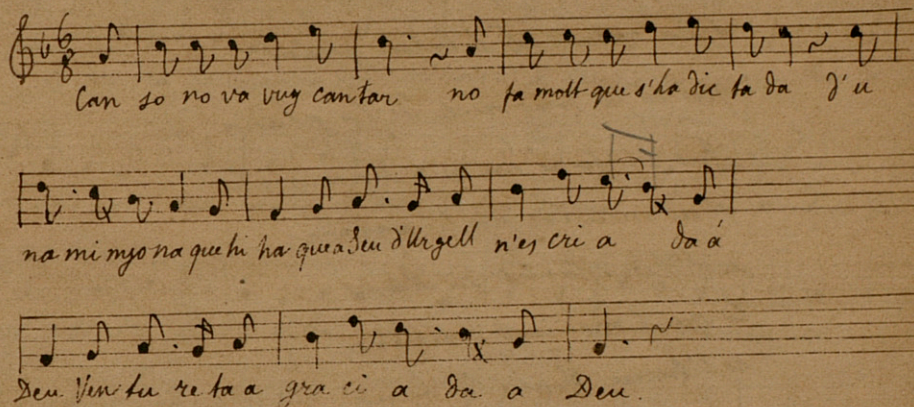
Ja me'n vaig carrers avall carrer de l'enia mo nada namo
 ra da baiga a' obrir que fa fresca ma ti nada jo que no
 puch dormi a' la nit dormo a' la ma ti na da un pich

Jo me'n vaig carrers avall,
 carrer de l' enamorada
 quan arribo al seu carrer
 trovo la porta tancada
 Jo que no puch dormi a' la nit,
 dormo a' la matinada un pich.
 - Enamorada, baiga a' obrir
 que n fa fresca matinada
 que les anques del cavall

ne son plenes de rosada,
 Son marit ja ho ha sentit.
 -I que es aquella veu tan clara? -
 -Més la noya del forne
 que ja mane la fornada,
 no tindrà lo llevat posat
 ni la farina passada.
 Llevat, llevat, mon marit,
 fes aigües a la canalla,
 o' be pren lo perdigot
 y vésten a la cassada
 que no hi ha millor cassar
 que lo de la matiniada,

respost

Ventureta

Cançó nova vull cantar
no fa molt que s'ha dictada
d'una minyona que hi ha
que a deu d'Urgell n'es criada.

A deu Ventureta agraciada, adieu. ✱

Que son pare li ha parlat
li ha parlat pera casarla.

Juan Ventura sent això
a plorar se n'ha prosada.

— Que'n plores, Ventura, tu,
que'n plores, Ventura, ara?

— Prou motiu tinc de plorar
que mon pare m'ha llansada.

- No t'ha llansadeta, no,
 que prou t'ha ben guardada,
 t'ha casat ab l'heren gran
 que es lo mes rich de la plana. -
 - ¡Pue'm fa á mi que sigue rich
 si al meu cor no li agrada,
 es l'heren Cintet de Alins
 lo qu'el meu cor desitjava,
 es l'heren Cintet d'Alins
 qu'in te molta enamenada. -
 - Enomenada ben te prou
 de vianda no'n te gayra. -
 - Si no'n te ja'n guanyarem
 jovers som pera guanyarnet
 ens llevarem matinet,
 farem llargues les vetllades,
 ell se farà algun ramet
 jo'n fare' algunes fusades,
 ell anirà á jornalet
 jo aniré á rentar bugades.

respost

Adeu, punteta del sol

A vo ra de Campro don ni ha vi a tres no yes gu a pes han a
nat a espig o lar a la pla na de Cer da nya A deu pun te ta del
sol es tre Ma del al ba cla ra es pi ne ta del meu cor
que m tra ves ses les en tra nyes a deu pun te ta del sol.

A vo ra de Campro don
ni ha via tres no yes gu a pes
que han anat a espig o lar
a la pla na de Cer da nya.

(Adeu pun te ta del sol - es tre ta del al ba cla ra
es pi ne ta del meu cor - que m tra ves seu les en tra nyes)

Quan son a ho ra d'es mor sar
ja ne con ten les ma na des
l'una diu que ja n te non
l'altra diu que ls hi han ro ba des.

A de tras d'un ca va llo'
a plo rar se n'es pro xa da,
pren sant que nin gu no ho veu
son ga lan' se la mi ra va.

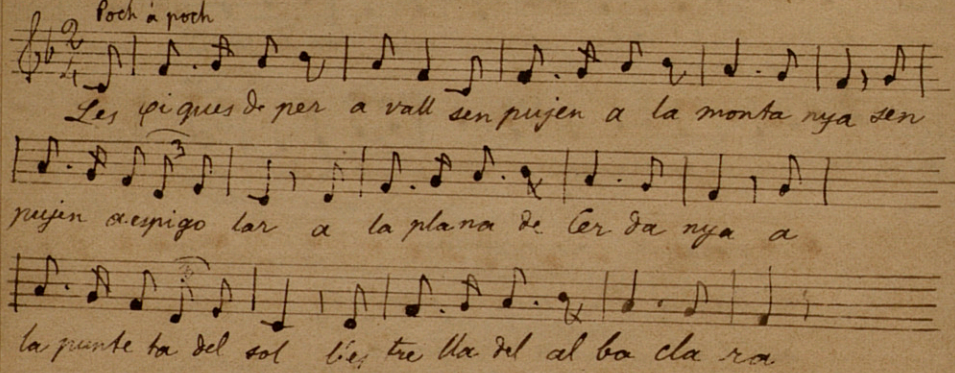
- i feu be nien, dol seta ai nor,

de que estan tan envejada? -
 - Ay ben tinch de plorar jo
 m'han robades les manades. -
 - No ploreu, dolseta amor,
 que ja vos les han tornades.

A la punteta

A la punteta del sol.

Poch à poch

Les piques de peravall
 se'n pujen a la montanya,
 se'n pujen a espigolar
 a la plana de Cerdanya.

A la punteta del sol

l'estrella del alba clara.

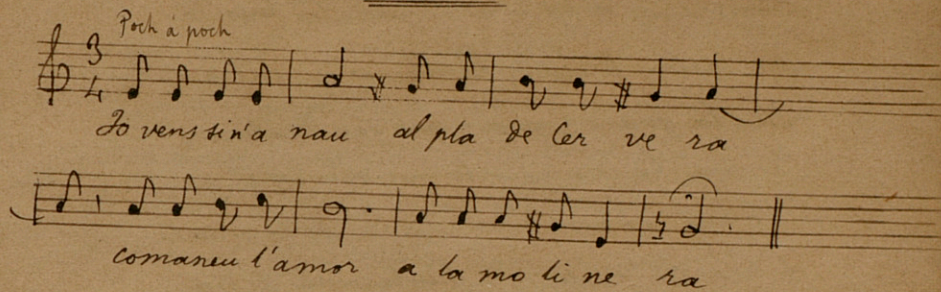
quan son a' hora d'esmorzar &.

(com l'anterior.)

Doncs completar-la

La filla de la molinera

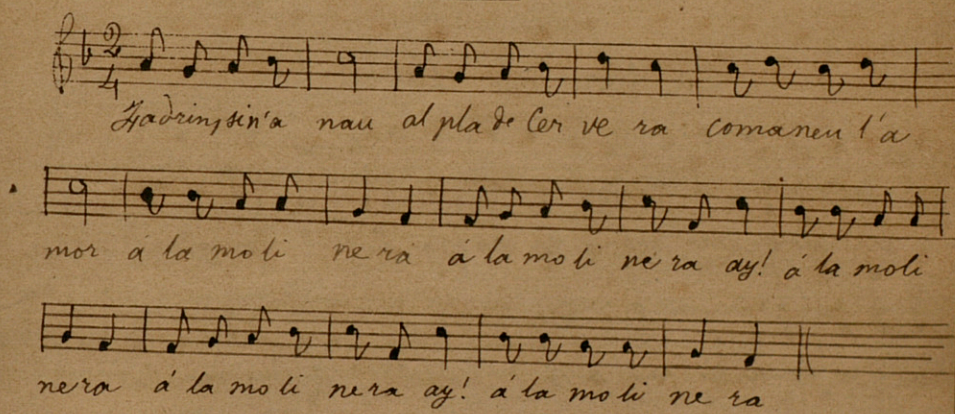
Poch a poch

Jo venstin'a nau al pla de Cer ve ra
comaneu l'amor a la mo li ne ra

- 11 -

Altra tonada.

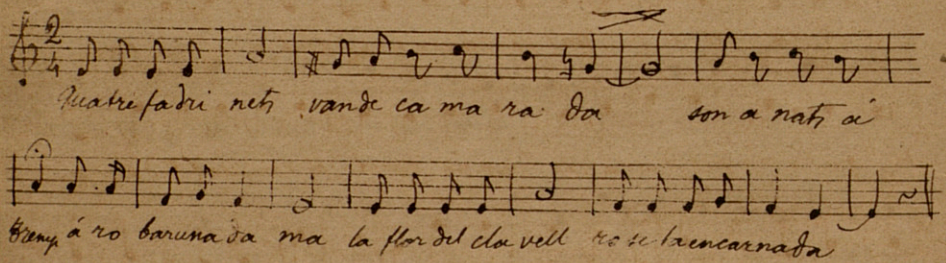
Hadringstin'a nau al pla de Cer ve ra comaneu l'a
mor a la moti nera a la moti nera ay! a la moti
nera a la moti nera ay! a la moti ne ra

Jovens, si n' anau - al pla de Cervera
comaneu l'amor - a la molinera
una epica'n te ^{ai} - que es molt falaguera
sab pasta'y cuinar - de tota manera,
tambe sab fer foch - si te bona llenya,
tambe sab brodar - mocadors de seda.
Ara'n brode un - a la Portuguesa,
dintre'l mocador - es retratada ella.

Matinera n'es - a' regar la menta
 son galan li' veu - tambe se ni entra.
 - Deu la guard l'amor - que sou matinera.
 - Encara ho es mes - lo qui mi espera.
 - Ne tira un pom d'or - dintre de la menta
 li tira un anell - de trenta una pedra.
 - Lo d'anells galans - ne tinch mes de trenta.
 - No'n tinch sino un - del amor mes ferma.

ai 12.

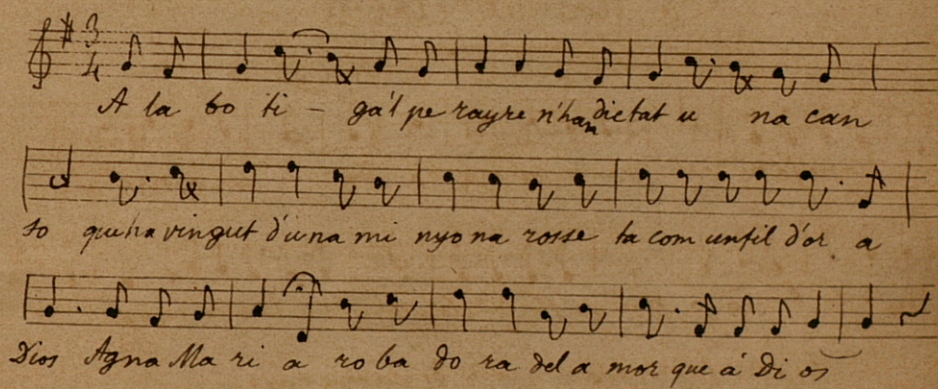
La flor del clavell

quatre fadrinets - van de camarada
 son anats a Gremy - a roba' una dama
 (la flor del clavell - roseta encarnada)
 quan foren allí - sola l'han trovada
 - Amor Gabel - no heu sopat encara? -
 - No per cert, senyors - ni tampoch tinch gana
 mon pare no hi es - ni tampoch la mare
 son anats a Gremy - que m'hauran casada
 ab un vell vellat - que a mi no m'agrada
 es borni d'un ull - y coip d'una cama,

ha caigut d'un banch, - y s'ha trencat l'altra. -
 - Amor Isabel - ¡volem ser robada? -
 - Si per cert senyors - si t'Madre m' agrada. -
 - Donchs serie aquell - de la botonada. -
 Ja'n surt al bales - veu la cabalcada
 y ab'escala d'or - la n'han apujada
 y ab'altra de plata - la n'han devallada.

-13-
Ajna Maria

A la bo ti - ga'l pe rayre n'han dictat u na can
 so qu'ha vingut d'una mi nyo na rosse ta com un fil d'or a
 Dios Ajna Ma ri a ro ba do ra del a mor que a' di os

A la botiga 'l perayre
 n'han dictat una canso'
 que ha vingut d'una minyona
 rosseta com un fil d'or

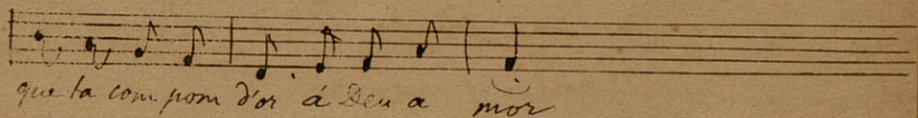
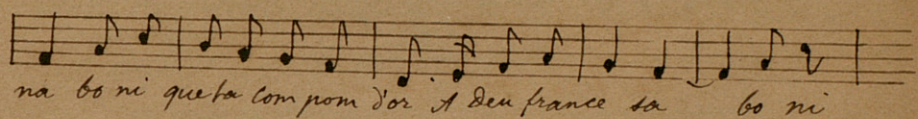
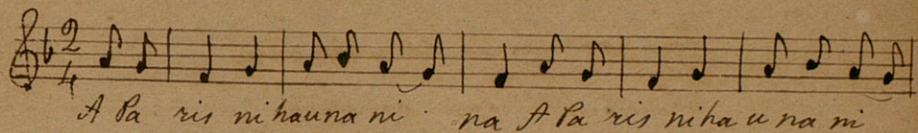
(Adios Ajna Maria - robadora del amor - que adios)

La mari la pentinava
 ab una punteta d'or
 sa germana ls hi triava

los cabells de dos en dos
 sa padrina ls hi lligava
 ab un floch de nou colors
 son germà se la mirava
 ab un ull tan amoros
 son pare se la va vendre
 a la fira del honor
 ne demane trenta lliures
 y lin donen trenta dos
 lo padri que l'ha comprada
 ha comprat un ram de flors.
 La'n senten toca' a Missa
 a Missa se'n van los dos
 quan prenen aigua beneyta
 les piques se'n tornen flors.
 Capella' que'n diu la Missa
 ja n'ha perdut la lliço,
 al dir Dominus vobiscum
 ja me la tinguesta jo: -
 - l'escola' que li ajudava
 - per mi fa, per voste' no.

A Paris ni ha una nina

(variant de l'anterior)

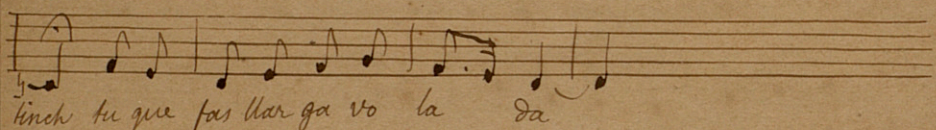
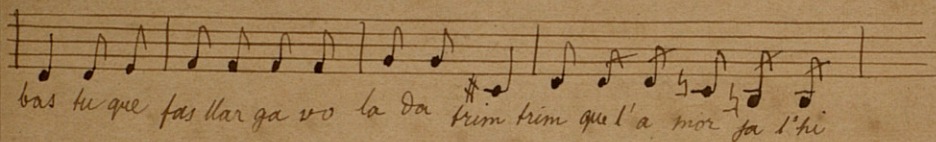
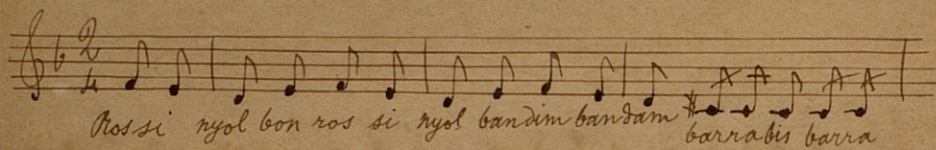
A Paris ni ha una nina

boniqueta com pom d'or

(Adeu francesa - adeu amor.)

sa mare la pentinava L.

Bandim, bandam.

Rossinyol, bon rossinyol

Bandim, bandam, barrabis, barrabis

tu que fas llarga volada

Trim, trim, que l'amor ja li linch

veste-n adellá del mar

y faras una embaixada

als germans faras saber

que mon pare m'ha casada

m'ha casat ab un vellot

que ni l'vull ni me n'agrada.

Ha set anys que som casats,

y encara no m'ha tocada

sino un dia per descuit

al baixarne de l'escala,

no se si haurá fet mal
que la cuiipa te trencada
la cuiigota y tambe 'l bras
y l'espatlla desllogada.

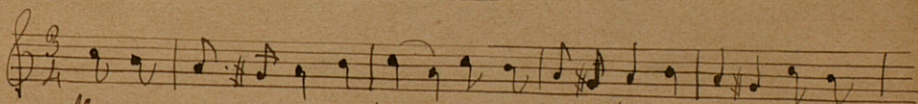
- ¿ ara ; que faras, mal vell ?

covaras la lloquerada,
quan los pollets faran piue
les ne tiraras cebada.

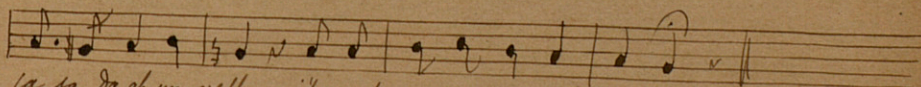
Los pollets vendrem á ral,
les polles á ral y malta,
y, vellet, d'aquells cuartets
ne comprarem una casa,
una casa ab cinch pilans
y una viga entrevestada.

-16-

Als meus pares feu saber.

Als meus pa res feu sa ber que a mi ja me n'han ca da men han

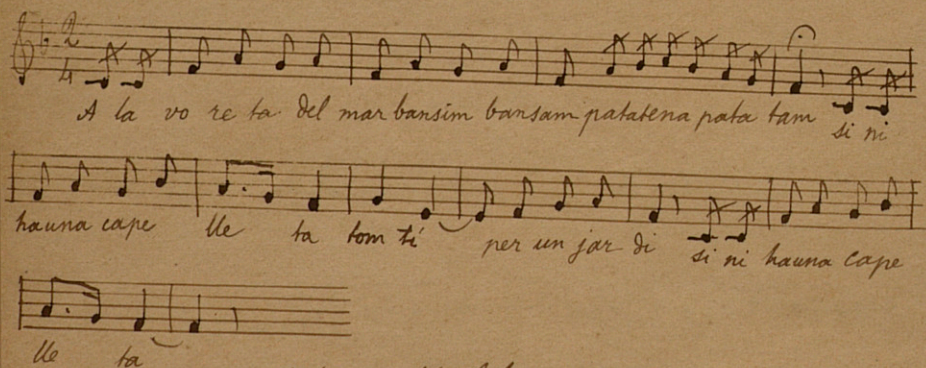

ca sa da ab un vell ni'l puch veurer ni m'a gra da

Als meus pares feu saber
que a mi ja me n'han casada
me n'han casada ab un vell
ni'l puch veurer ni m'agrada.

y ab set anys que so ab ell
 encara no m'ha tocada
 sino un dia al baigant
 al baigarne de l'escala,
 que men va ferne un potpo'
 un potpo' a cada galleta.
 La lin sento un cop de peu
 ja lin fay saltar l'escala.
 Ell qua sen trenque l'un bras
 y la cama desllugada.
 - Be covaras, mal' vellot,
 be covaras la llocada.

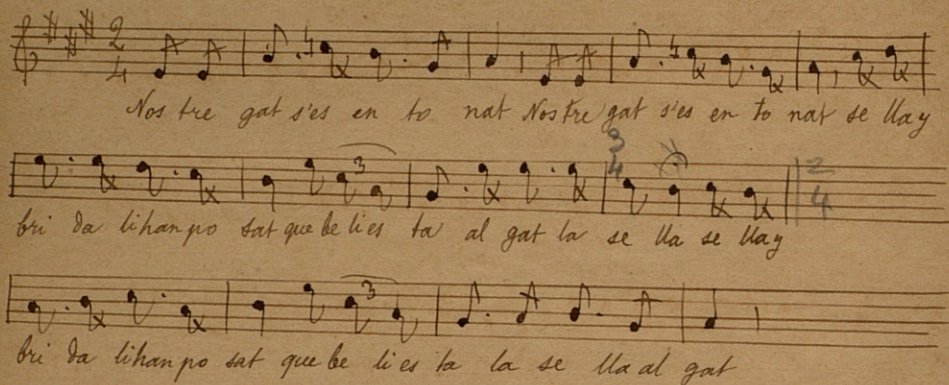
-14-
 Bansim, Bansam.

A la voreta del mar
 (bansim, bansam, patatena, patatam,)
 si ni ha una capelleta
 (tom, ti, per un jardí)
 si ni ha una capelleta

si ni ha un frare blanch
 que ensenyava una donsellà
 lo primer mot que lin diu:
 - Donsella, sabeu lo credo? -
 - So lo credo prou lo se,
 lo credo y molt mes del credo. -
 Ja lin diu lo frare blanch,
 donsellà volen ser miera? -
 - No per cert lo frare blanch
 ja l'amor ne tinch promesa,
 l'he promesa a un soldat
 de la tropa aragonesa,
 d'ell ne tinch un anell d'or
 de les set pedres vermelles,
 d'ell ne tinch un mocador
 tot brodat de seda verda,
 d'una cara done l'sol,
 de l'altra cara una estrella,
 l'altra cara done l'vent
 que aipis ho fan les donselles.

Lo gat entonat

Nos tre gat s'es en to nat Nos tre gat s'es en to nat se llay
 bri da li han po sat que be lies ta al gat la se lla se llay
 bri da li han po sat que be lies ta la se lla al gat

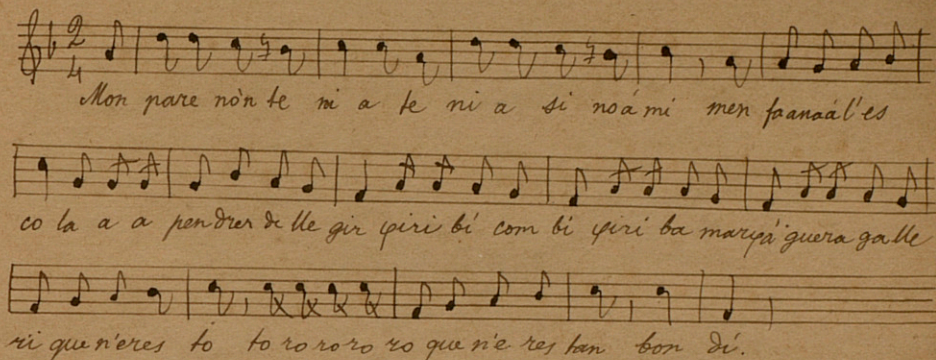
Nos tre gat s'es entonat
 sella y brida li han posat
 (que be li esta' al gat la sella)
 sella y brida li han posat
 (que be li esta' la sella al gat.)

y en el mar len han triat
 mariners len han trovat
 y a' mercat len han portat
 fill del rey len ha comprat
 les criades l'han guisat
 la reyna se l'ha menjat
 y al ventre li ha miulat.

- Criada, dons, que m'has dat?

- Senyora, un peipet del mar.

Mon pare no'n tenia.

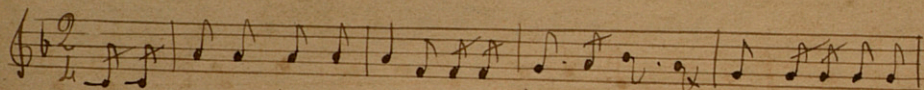

Mon pare no'n te ni a te ni a si no a mi men fanaaal'es
co la a a pendrer de lle gir qiri bi' com bi qiri ba marqa'guera gal·le
ri que n'eres to to ro ro ro ro que n'eres tan bon di'.

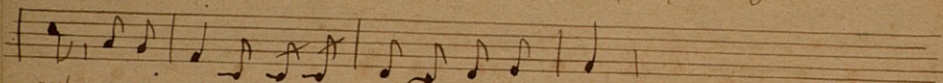
Mon pare no'n tenia - tenia sino a mi'
men fan ana' a l'escola - a aprendrer de llegir.
(qiri bi' com bi' - qiri ba marqa' - guera gal·leri' - que n'eres to -
(tororororo' - que n'eres tan bon di'.)

Lo mestre que'ns ensenya - s'ha enamorat de mi'
men diu a cau d'orella - nina't vols casa' ab mi' ?
- Seré massa piqueta - que no us sabré servir -
- Faré com les altres - quan me veuràs venir
pararàs taula blanca - del bon pa y del bon vi
y alguna costellada - pera tu y pera mi
y a' cada cap de taula - hi plantaràs un pi
la rama n'es de plata - y la soca d'or fi'
y a' la rama mes alta - voltará un remolí'.

Ab un vell me n'han casada.

Ab un vell me n'han ca sada passe ja de pe qanta anys diri re ta

ay! sari ne ta passe ja de pe qanta anys.

*Ab un vell me n'han casada
passe ja de pe qanta anys (dirireta ay! sarireta)*

*Lo'n tinch tansols quinze o setse,
potse encara no'n tinch tants.*

*Men vaig a casa del pare,
pare jo'm vull descasar.*

*- Ay filla, la meua filla,
aquest si que t'has d'aimar. -*

*- Mes m'estim un jove pobre
menjant quipes y cigrons
que no pas un vell riatgo
ab pollastres y capons.*

*Un jove sen va a la guerra
que un vell ja no hi pot anar
un vell sempre s'esta' a casa,
que no fa sino roncar.*

De bon mati'm llevo.

68

De bon mati'm lle vo men vaig a la font me rento la
 ca ra y sen va la son lo rich no ho pot fer per que no lle
 vat jo can to y m'a le gro ab mes lli ver tat

De bon mati'm llevo - men vaig a la font
 me'n rento la cara - y sen va la son.
 lo rich no ho pot fer - perquè no es llevat
 (Jo canto y m'alegro - ab mes llibertat.)
 Lo rich surt de casa - ben engabanat
 ab sabata o bota - y'l coll ben planxat
 com mon coll de planya - no n'ha vist may cap
 Cap doble de quatre - no l'he vista may
 cuida la familia - ab pena y treball
 may cap motiner - m'ha robat cap sachs. -
 Capons y gallines - es menjar de rich
 mes els que estan magres - no'ls fa bon profit
 mes profit fa al pobre - un crostó de pa -
 Jo tinc una jupa - que n'es de vellut
 no es llarga ni curta - y hi cabo tot just
 ja y pobret de mi - que m'he espierracat,

Les cerves me l'han mort

Les cerves mel'han mort a n'al meu marit dones les
 cer ves mel'han mort que li sabien bones ay que l'es
 timo mon marit do nes ay que l'es timo al meu marit

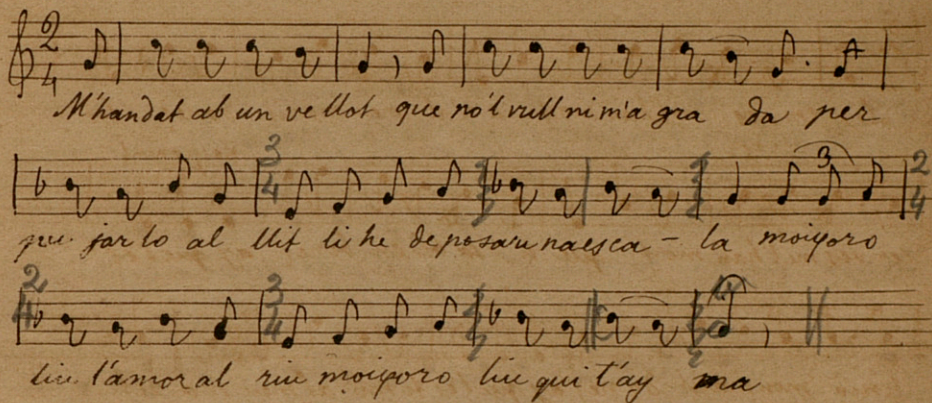
Les cerves me l'han mort - à n'al meu marit dones
 les cerves mel'han mort - que li sabien bones

(Ay que l'estimo - mon marit, dones,
 ay que l'estimo - al meu marit.)

Set anys que so casada - vuyt anys que l'hech al lit
 li faig caldo de fabes - sopes de pa florit
 Li agafe fantasia - voldré menjá cabrit
 men voig á Barcelona - á comprarli'n un ardit
 entre anada y tornada - hi estigui un any y mitj,
 tornant de Barcelona - trovit mort y caesit,
 vaig aná á regonéipet - si acas ere ben cussit
 un foradet li trovo - que se li calave 'l dit,
 li poso una lloseta - pesave un quinta y mitj.
 Diguemli un fare nostre - que may pugue sortir
 colgat de pedra y terra - al mitj del cementiri.

-23-
Moiporolui

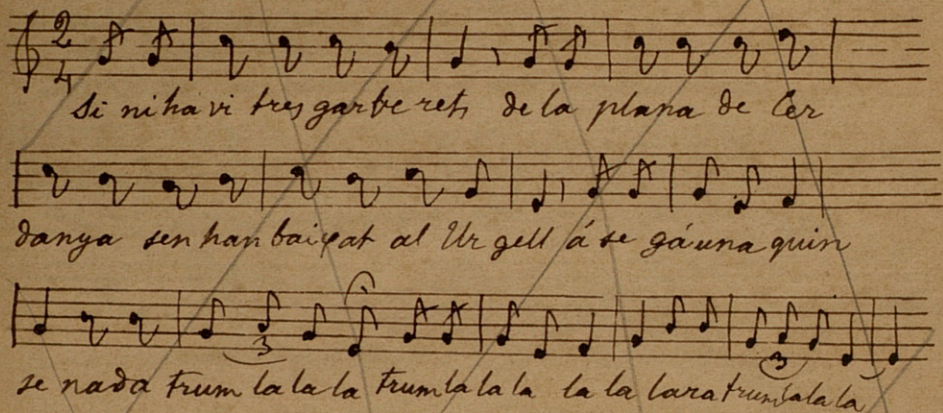
27

M'handat ab un vellot que no't vull ni m'a gra da per
 que far lo al llet li he de posar una esca - la moiporo
 lui l'amor al riu moiporo lui qui t'ay ma

M'han dat ab un vellot - que no 'l vull ni m'agrada
 per pujarlo a n'al llet - li he de posar una escala
 (Moiporolui, l'amor al riu - moiporolui qui t'ay ma)
 Si 'l faig anà al foch - lo gat me l'esgarra pa
 Si 'l faig anà al follè - lo gall me l'espica ossa
 Si 'l faig anà a la font - lo cante me'n trencava
 Si le'n faig anà al riu - a rentar la bugada,
 riu et baipa grosset - ja se l'envossegava,
 pujo dalt d'un serrat - per veurer com baipava,
 per comtes de plorar - a riurer men posava
 en comtes de dur dol - de gala men posava,

Si ni havi tres garberets.

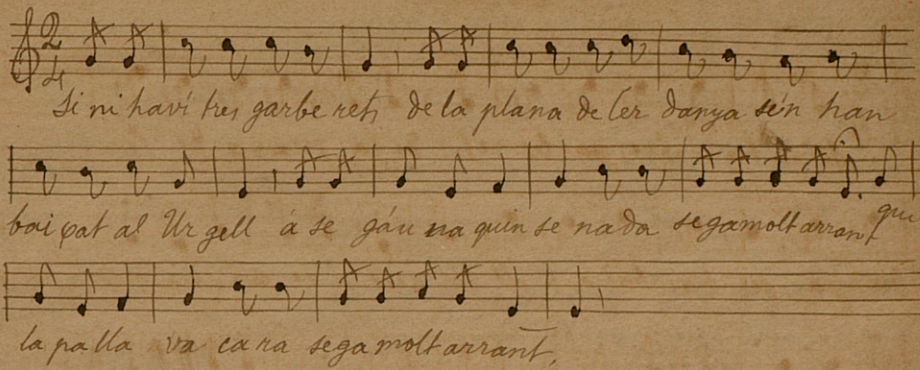

Si ni havi tres garberets - de la plana de Cerdanya
se n'han baigat al Urgell - á segá una quinquena
l'un ne porte'l bolan d'or - l'altre lo porte de plata
lo mes ipich porte la fals - la porte sobreaurada.
Ja sen posen á esmolat - adessota una ventana
una senyora 'ls ha vist - ha quedat enamorada
ella 'ls ne fa demanar - per sa mateixa criada
- Que es lo que senyora vol - tot lo que voste' demana. -
- No'm diris tu garberet - cuanta garba n'has segada? -
Vintisset ó vintivuyt - vintinou la que fay ara,
la trentena lin vull fer - si la fals no es obligada.

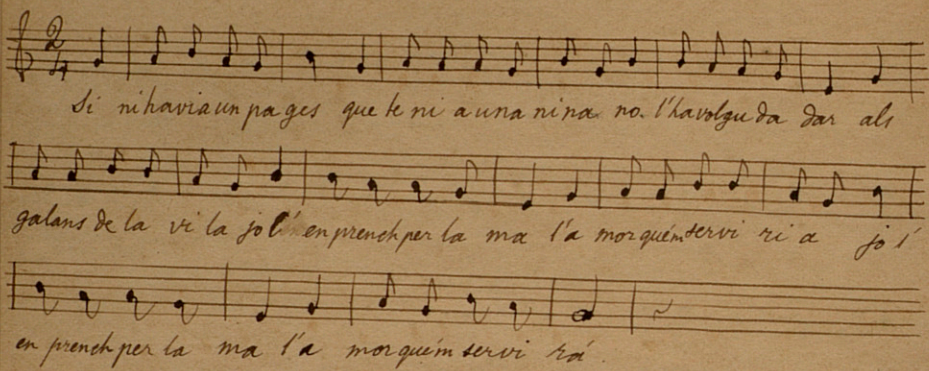
-24-

29

Si ni havi tres garberets.

Si ni havi tres garberets - de la plana de Cerdanya
sen han baixat al Urgell - a sega una quin senada
sega molt arrant - que la palla va cara sega molt arrant &
l'un ne porte l'bolan d'or - l'altre lo porte de plata
lo mes pich porte la fals - la porte sobredaurada.
Ja se'n posen a esmolar - adessota una ventana
Una senyora 'ls ha vist - ha quedat enamorada
ella 'ls ne fa demanar - per sa mateixa criada
que es lo que senyora vol - tot lo que voste demana
Si'm vendries a segar - un camponet de cibada
un camponet molt hermos - no es en costa ni solana
sino que es un camp molt gran hon la guatlla mati hi
Garberet, lo volant d'or - porta que la palla es blanca ^{canta}
La senyora quan hi va - veu la sega ja avançada
No'm diris tu garberet - cuanta garba n'has segada
vintisset o vintinuyt - vintinou la que fay ara
la trentena lin vull fer - si la fals no es doblegada.

Si ni havié un pages - que n' tenie una nina
no l'ha volguda dar - als galans de la vila
(Jo l'en prench per la ma - l'amor que m' serviria,
jo l'en prench per la ma - l'amor que m' serviria.)
La la n' han fet anar - al plegar de l'alsina
y en sent al mitj del bosc - ja se'n clava una espina.
La n' arrenque un gran crit - queda tota esllanguida,
lo fill del rey ho sent - del fons de la vila
ja n' enselle l' cavall - la brida ben guarnida,
posa l' peu al estrep - y dona una embransida.
En sent al alsinar - trove plorant la nina.
- A mon palau real - preciosa dama vina
que ja ten tornaras - quan estaras guarida. -
La l'en puja a cavall - y fuig a tota brida,
al bell cap de poch temps - fill del rey s' emmarida,
la filla del pages - passe a ser regina.

Per divertir mes penes sospirs llantos y plors jo'm de termino un
dia a dia tauna can so so bres d'una don se lla del
Responant
que a mi m'ha pasat cregueu que mat la vida del que viu namorat

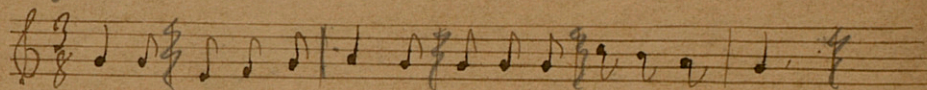
Per divertir mes penes - sospirs, llantos y plors
jo'm determino un dia - a dicta una canço
sobres d'una doncella - del que a mi m'ha passat
(Cregueu que es mort la vida - del que viu namorat.)

A ella no l'enomeno - perquè no li se'l nom
la terra que ella habita - es lo cel del colom,
dijia de pare y mare - de germans y parents
que a dins de son llinatge - s'ha criat un clarell,
Jo ja'n tinc una cabra - y un burro a mitj jornal,
com es tan galan burro - penso que'l compraran,
ja men donen sis lliures - menos cinch sous y nou,
para pasta una vegada - penso si'n tindrem proveu,
Los fraginers quan passen - per aquell camí ral,
pel camí de Cardona - quan van a buscar sal
si la senten que canta - no cessen d'escoltar
que pareix la sirena - quan cante dins la mar.

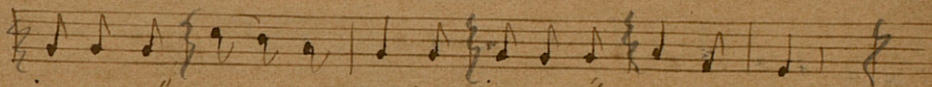
Ella ab bones paraules - tambe ab bones rahons,
 temo que no hi barreje - segones intencions,
 que l'he experimentada - del temps que l'he tractat,
 que m'ha dit moltes coses - que no han estat veritat.
 Un dia lo meu pare - n'estave enquimerat
 porque era a casa seva - y retirava farti,
 quan vaig arriba a casa - men volie pegar
 la trista de la mare - s'afanye a plorar,
 jo encarnhi volia - y ella no ho va volguer,
 ara que ella ho voldria - jo no hi vull saber res.
 A mi no m'acomoda - gabinet de dos talls
 que si no hi vaig alerta - men podrí fer molt mal.
 Ara'n festeje un altre - que'n fa de cisteller
 fa còbets y paneres - que l'aigua no si te,
 ella pense casarshi - així m'ho varen dir
 porque li porte canyes - olivets pera teipir.
 La carta n'es dictada - y escrita encara no ho es,
 que so faltat de ploma - de tinta y de paper
 que ja me'n dare' pressa - de ferla escriure ben
 per enviarla a Berga - quan passara'l corren.

Mon pare m'ha casada

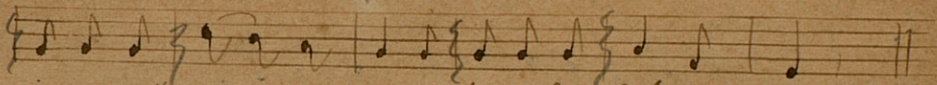
3

Mon pa re m'haca sa da ab un ju li del pas tor

jo que no l'ay mo gayre jo que no l'ay mo no

jo que no l'ay mo gayre la vi da del pas tor

Mon pare m'ha casada - ab un juldiet pastor,

(jo que no l'aymo gayre - jo que no l'aymo no,

jo que no l'aymo gayre - la vida del pastor.)

Ell viu a la montanya - jo visch al Rosselló

ell jau a la samarra - jo ab llansols de coto,

ell pense que jach sola - no jach soleta no,

si l'un dia ab lo batlle - l'altre ab un regidor.

Adeu, clavell morenet.

Quan jo n'era pe ti let fes te fa va y pre su mi a es per
denya blanca al peu mo ca dor a la fal si a
A deu clavell more net a deu es tre lla del di - a

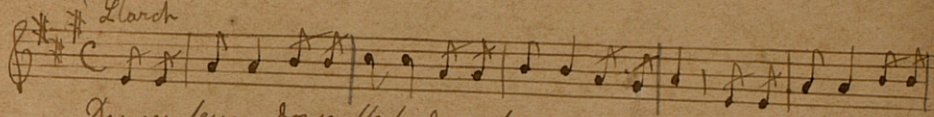
Quan jo n'era petitet - festejava y presumia
espar denya blanca al peu - mocadò de la falsia
(Adeu, clavell morenet, - adeu estrella del dia.)
y ara que ja'n so grandet - me'n so dat a mala vida,
probat a robà y matai - y fer desvaris al dia.
So robat un mercader - quan venia de la fira
per tanta lluires portava - dobles de quatre hi havia,
no'n so tingut prou d'aipo - so robat una pubilla,
l'he robada ab falsetat - dientli mi casaria.
Ara no mi vull casar - que ja tinc lo que volia.

-29-
La mort.

35

$\frac{2}{4}$

Larch

Desperteu-vos donse lle ta desperteu-vos promptament so la mort que us ving a

veure ja no deu pen saffer creure qu'ab mi haureu de ve nir.

Desperteu-vos donselleta - desperteu-vos promptament,
so la mort que us ving a veure - ja podeu pensar y creure
que ab mi haureu de venir.

Puig que Dieu me n'ha enviada - y a n'a vos m'ha destinada
ab mi tindreu de venir.

Desperteu-vos pare y mare - desperteu-vos promptament
que 'm veig una mala cara - no es home ni dona nada,
n'apar un encantament.

Donselleta so la mort - ja l'haureu vista pintada,
La mort pintada be's veu - y no es tan desfigurada
y no mata com vos feu.

Desperteu-vos, donselleta - que ab mi haureu de venir
puig que Dieu me n'ha enviada - y a na vos m'ha destinada
ab mi tindreu de venir.

Emporteusen al meu pare - que es de molta mes edat

¡ay! també la meua mare - y á mi daume llibertat.
 Si á mi llibertat me davan - promeses d'or faria
 y de pelegrina via - tot lo temps de ma vellesa
 jo podria se casada - serne rica y estimada
 de les mellos de ciutat.

Puig que aipis jo to quedada - destinaume allí hon vulguen
 - Allí hon sou destinada - potser may hi heu estado,
 gran ruidó sentiren - molt perseguida sereu
 y condemnada n sereu - al profundo del infern.

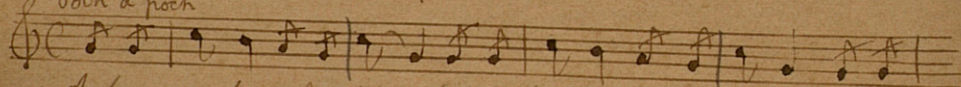
-30-

A les nou hores de nit.

2

4

Boch á poch

A les nou hores de nit lo galan pujea l'esca la a nem
 sen Mariaa nem quel'ho ra ja es arri, ba da

A les nou hores de nit - lo galan puje a l'escala
 anemsen, Maria, anem - que l'hora ja es arribada.
 Men voldria despedir - de mon pare y de la mare,
 men despedire' de cor - pu de boca no gosava.

Puan la varen teni abaix - com á un home l'han porada,
 esparidnya blanca al peu - beta fins á mijsa cama,

les calsets de bellut - y la jaqueta de grana
 mocador de seda al coll - y un altre a cada botpaca,
 lo barret engalonat - com els mossos d'escuadra.
 Caminàren dia y nit - y al hostal nou arribàren.
 Juan al hostal nou van ser - demanaren si hi ha posada,
 la mestressa 'ls diu que si - encara que fossen d'altres,
 y mentres n'estan sopant - la mestressa se 'ls mirava
 - Mestressa, ¿que mirau tant - de que estau tan admirada?
 - Deditjada, que n'has fet - has deixat ton pare y mare,
 - Mestressa, no'm coneixeu - y a mi me preneu per altra.
 - No ten preuich per altra, no - so germana del teu pare.
 - Anemse'n minyons, anem - que aquí no hi tenim posada.
 Juan ne son un picic enlla - ja n'encontren al seu pare.
 - No hauriu pas vist, minyons - una noya m'han robada?
 La mare se mor d'enuig - y jo no tardaré gayre.
 Juan la noya senti' aigo' - cau a terra y sen desmaye.
 - Qui sera' aquest jove net - que tan prompte se desmaye?
 - Non fassou cas, bon company - no fa gayre es d'les armes.
 La llà'n gafen per un bras - vora d'un riu l'han portada,
 si l'un lin rente los peus - l'altre lin rente les cames
 l'altre lin rente 'ls genolls - mes amunt de mitja cama.

Que regalada n' es.

g
8

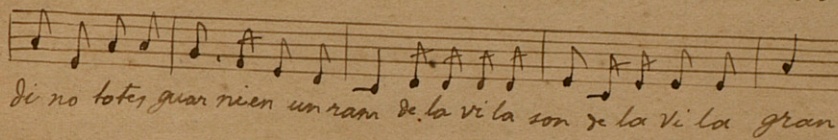
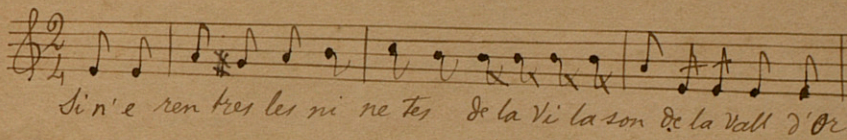
Que re ga la da n' es Vi la de Ro do re da sols pel jo
vent que hi ha principal les don se lles jardi de to tes
flors tu m'has llansat a' per dre jardi de to tes flors.

Que regalada n' es - Vila de Rodoreda
sols pel jovent que hi ha - principal les donselles
(jardi de totes flors - tu m'has llansat a' perdre - jardí de totes flors)
per una que ni ha - per nom sen dir Roseta,
sen lleve ben matí - aixís com l'alba trenca
y 'n done resplandor - per tota aquella cel·la,
Son galan ja l'en veu - enamorat ne queda.
Jo m' morire' aquest any - si no m' puch casa' ab ella,
les festes de Nadal - jo no crech que les veja,
ni les de l'Assensió - ni les de Sincogesma;
si me'n vols pentinar - ten dare' una pesseta. -
N'es dada al interès - n'ha presa la prefeta.
I ahon hi anirem - que la gent no'ns veja?
- Assota d'aquell vern - que fa l'ombreta fresca.
- I hi ningú'ns hi ha vist - sino es una perleta. -

- 32 -

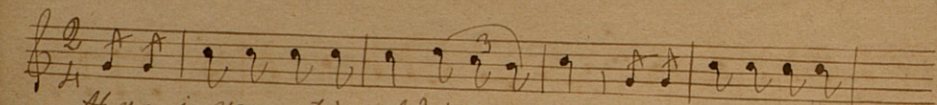
La cinta daurada

39

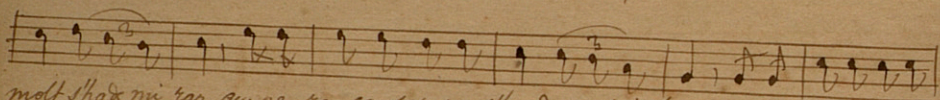

Si n'eren tres les rinetes - (de la vila son - de la Vall d'Ordino)
 totes quan rien un ram - (de la vila son - de la vila gran)
 totes tres s'emrahonaven - los galans quan ens vindran?
 ja respon la mes grandeta - lo meu no tardarà un any,
 ja respon la mitjaneta - lo meu no trigarà tant.
 La petita's fa en ventana - veu veni' l' seu a cavall,
 de prompte baipe l'escala - y les mans sen van tocant
 - ¿Que'm porteu d'aquelles terres - ahon heu estat tants anys?
 - No us en porto or ni plata - ni perles ni diamants,
 porto una cinta daurada - que no l'han fet a cristians
 l'han fet un moro y sa mora - que hi han treballat set anys.

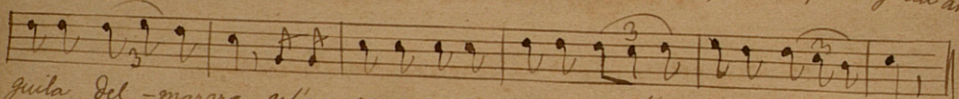
Ab vos joveneta

Ab vos jo ve ne ta'm vol dir a ca sar aiço de ca sar se

molt s'ha de mirar que pe ra ca sar se s'ha de su frir tant prime'm fare anguila an

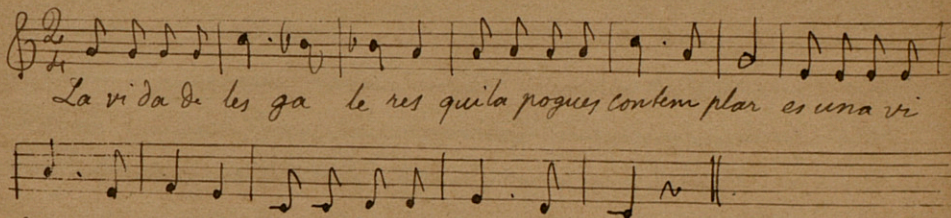
guila del - mar gran es l'amor quem presta presta es l'amor quem pres ta tant

Ab vos joveneta - m voldria casar
aiço de casarse - molt s'ha de mirar
que pera casarse - s'ha de sufrir tant
prime'm fare anguila - anguila del mar gran

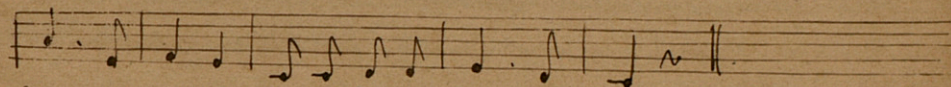
(es l'amor que'm presta, presta. - es l'amor que'm presta tant.)

Si tu t'fas anguila - anguila del mar gran
jo'm fare pescayre - que t'hauré pescant,
si tu t'fas pescayre - per havem pescant
jo'm fare herbeta - del prat verdejant,
si tu t'fas herbeta - del prat verdejant,
jo'm fare dallayre - que t'hauré dallant
si tu t'fas dallayre - per havem dallant
jo'm fare pedreta - que t'oscari'l tallant
si tu t'fas pedreta - per oscà'l tallant
jo'm fare paleta - t'hauré paredant
si tu t'fas paleta - y m'haus paredant
jo'm fare estrelleta - del cel clarejant
si tu t'fas estrelleta - del cel clarejant
jo'm fare la lluna - per narte mirant,
Ab estes paraules - vante anar casant.

Don Lluís de Montellà.

La vi da de les ga le res qui la po gues con tem plar es una vi

da molt mala ja set anys que hi ténch d'a nar

La vida de les galeres - qui la pogues contemplar
es una vida molt mala - ja set anys que hi ténch d'anar.

Acabat la corantera - llicència vaig demanar
llicència demano al comte - no me l'ha volguda dar
la demano a la comtesa - la comtesa men va dar
la llicència que'm donava - que'l mar devia passar.

¡quina sort va estar la meua - que ab una hora vaig passar!
los primers homens que encontro - van estar los meus germans.

- Ay germans meus, si'm dirieu - la nostra mare que fa.

- Don Lluís, la nostra mare - no hi veu got de tant plorar.

- Anemhi, germans, anemhi - anemla a consolar.

- Ay, veshi tu, Lluís, veshi - veshi tu si hi vols anar.

Al pujarme de l'escala - els dos se van abraçar.

- Ay mare la meua mare - la meua esposa que fa? -

- Don Lluís la teua esposa - sen ha tornada a casar
s'ha casada a llunyes terres - ab un noble capitá.

- Mare dauone la guitarra - la que solia tocar
que jo vull aná a rondarla - potse no'm coneixerá.

Al primer pedris que encontro - ja me li poso a cantar

- Despertaten, amoreta - sentirás iusells cantar.

- Allò no es ausells que canten - ni sirena de la mar,
 que n'es Don Lluís que m'orda - Don Lluís de Montella.
 - Si sabia jo que ell era - prompte l'faria matar
 - Marit meu, si d'ell mataves - per mi ja pots comensar,
 perquè les amors primeres - son molt males d'oblidar.
 - No passa l'espay d'un hora - Don Lluís mort ne va estar
 no passa l'espay d'un altra - que l'amor ja va finir.
 - L'un l'enterren a l'iglesia - y l'altre al peu del altar
 un pipall a l'un plantaren - vora l'altre un olivar,
 l'un ne creix y l'altre creix - els dos se van abraçar.
 La cansó de Don Lluís - acabada ja n'està.

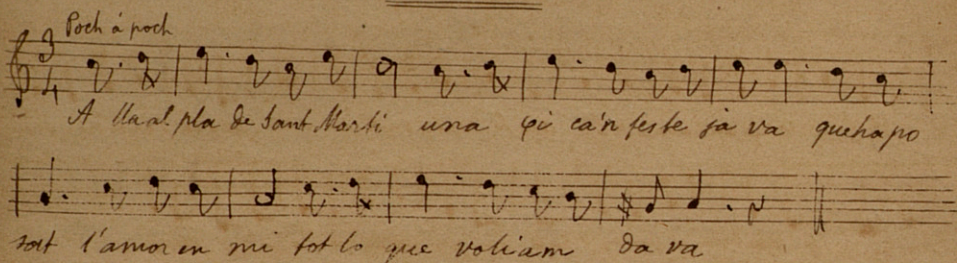
-35-
A la vila de Cervera.

A la vi la de Cer ve ra jam'hopen sava tota la gent han fu
 git jam'hopen sa va ja es ta dit.

- A la vila de Cervera - (ja m'ho pensava)
 tota la gent han fugit - (ja m'ho pensava, ja està dit)
 sino una noble dama - que te pres lo seu marit
 set anys ja que l'en tenia - y no l'ha vist sino una nit
 A trova'l Comandant marip - si li vol treure'l marit
 - Lo marit prou l'entreuria - si ab vos dormia una nit
 - Comandant, ay' calle, calle - que anire' a dir al marit.
 Tant lleu com ell la va veure - ja li va dir: ¿que t'ha dit?
 - M'ha dit que prou ten treuria - si ab mi dormís una nit.
 - Vesti, vesti, noble dama - vesti donchs per una nit

posat la vestit de seda - o' aquell altre de tati,
 A l'entrada d'aquell quarto - noble dama fa un sospir,
 - que sospira, noble dama, - que sospira lo marit? -
 L'ondema' a' la matinada - noble dama surt del llit,
 treu lo cap a' la finestra - veu penjat lo seu marit,
 - Comandant, ay, calle, calle - que s' recordara' de mi' -
 - No sospire, noble dama, - no sospire lo marit,
 presconts homens finch ab armes - triareu lo mes bonich
 si cap d'ells no li agrada - la dama s' casara' ab mi,
 que finch la dona malalta - que n' esta' a' punt de morir
 y si no moris d'aquesta - jo t'ajudare' a' morir -
 Deixeu la viure, pobreta - que ho farie aipis ab mi -
 Noble dama surt de casa - va a' servi' l'rey a' Madrid,
 al sortirne de palacio - lo Comandant veu venir -
 - Compassio' la noble dama - teniu compassio' de mi -
 - La que voste' n'ha tinguda - jo tambe li vull tenir -
 La sen treu de sa pistola - li done la bona nit,
 mal recull qui mal ne sembra - la canso' ja s'ha finit.

Allà al pla de S. Martí.

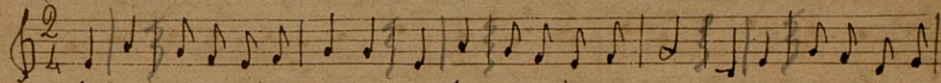

- Allà al pla de Sant Martí - una yica'n festejavan
que ha prosat l'amor en mi - tot lo que volia'm donava.
Bereu Coll de Sant Martí - també la n'ha festejada
les rations com son rations - la malicia may s'acaba.
Un dia la vaig matar - al baigarne de l'escala.
La justicia ho han sabut - nit y dia may parava
men vaig anar a'un botquet - que no hi ha persona humana,
tan sols hi ha un rossinyol - que a'la mitja nit ja canta.
- Si'm diria lo rossinyol - si'm diria que cantau ara,
les tristeses del meu cor - nit y dia may s'acaben.
- Una carta us porto jo - de la trista de la mare,
avisantvos que fugiu - que la justicia us buscava.

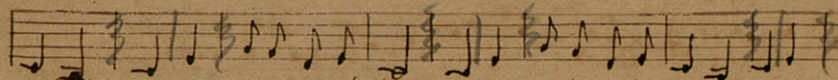
3

4

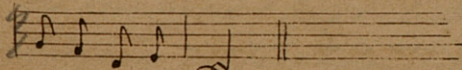
A Cervera ni ha una vella.

A Cervera ni ha una vella que te cent y vint i un any ja sen penti ney sen

mude y sen va a veure 'l ball sempre vella vella vella sempre

vella esta' con cant

A Cervera ni ha una vella - que te cent y vint i un any
ja sen penti ney y sen mude - y sen va a veure 'l ball
(sempre vella vella vella - sempre vella esta' con cant.)

Got ballant sen enamora - d'un pudit estudiant:

-Estudiant si vols casarte - jo t'en fare' rich enguany,
te dare' cent moltons negres - molt mes d'altres tanta de blanchs,
te dare' cent vaques roges - totes son de bon llaurant
te dare' cinch centes lliures - pagades ab bon arjent. -

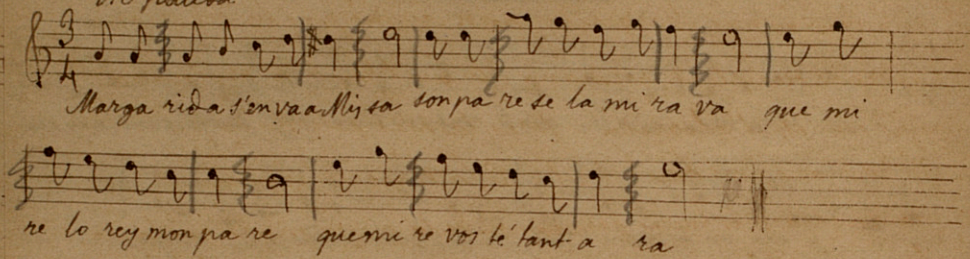
-Si aixó es veritat, la vella - capítols vagen avant.
Lo vicari 's cala a riurer - ¿que esta' boig, estudiant? -

-Voste' d'aixó no s'en cuide - capítols vagen avant.
Lo dissapte van fer bodes - lo diuins los funerals.

Vagi al diable la vella - los adornos van quedant,
que ab lo dot de la vellota - ne trovo una de quinze anys.

38.
Margarida

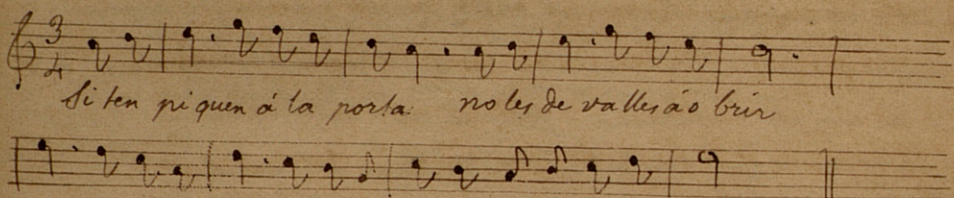
Al mauso.

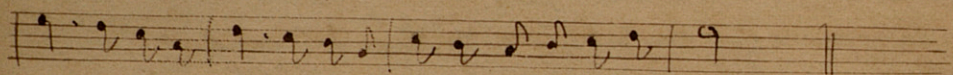
- Margarida se'n va a Mista - son pa re se la mi ra va
 - que mi re lo rey mon pa re - que mi re vos te tant ara ?
 - S'abís que miro, Margarida - que has de serne tu ma ayonada.
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana,
 mairastra dels meus germans - de la meua mare esclava.
 De prompte mane als criats - que anessen a tancar-la
 y que pera passa' l' temps - lin obrissen balconada
 que li dessin per menjar - sardina de la salada,
 y per beures li daran - aigua de la mar salada.
 Margarida sen fa en balcoi - alegre y aconsolada,
 ja veu alli' sos germans - que ab pilota d'or jugavan...
 - Ay germans, per ser germans - si'm donarien un got d'aigua,
 que la boca se m'asseque - y mon cor fa se m'abrass...
 - Non veuras pas Margarida - no'n veuras pas tu del'aigua,
 haguesses cumplert germana - lo que l' rey ten ordenava,
 aipis com ets l'aborrida - fores la mes estimada -
 - No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana,
 mairastra dels meus germans - de la meua mare esclava.
 Ara pera passa' l' temps - li obren altra balconada.
 Margarida sen fa alli' - alegre y aconsolada,
 a' ses germanes ne veu - que ab agulla d'or brodaven.
 - Germanes per ser germanes - si'm donarien un got d'aigua?

- que la boca se m'assegue - y mon cor ja se n'abrass.
- No'n veuràs pas, Margarida - no'n veuràs pas tu del "aigua
haguesses complert, germana - lo que 'l rey te n'ordenava,
aixís com ets l'aborrida - fores la mes estimada. -
- No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana
mairastra dels meus germans - de la meua mare esclava. -
Ara perà passa 'l temps - li obren altra balconada,
Margarida se'n fa en balcó - alegre y aconsolada
veu allí la seva mare - que en cadira d'or s'estave.
- Ay mare, la meua mare - si m'donarien un got d'aigua
que la boca se m'assegue - y mon cor se m'abrass.
- Filla meua, no puch jo - perquè n'fora castigada,
haguesses complert, ma filla - lo que 'l rey ten'ordenave,
aixís com ets l'aborrida - fores la mes estimada. -
- No ho mane pas Deu del cel - ni la Verge sobirana
mairastra dels meus germans - y de vos ma mare esclava.
Ara perà passa 'l temps - li obren altra balconada.
Margarida se'n fa en balcó - alegre y aconsolada,
veu al turo del seu pare - per palació's passejava.
- Ay pare, lo meu pare - si m'darien un got d'aigua
que la boca se m'assegue - y mon cor ja se n'abrass
que tot lo temps de la vida - seria la seva aymada.
- Dessiguit mane als criats - que lin pujessen del "aigua.
Al puja' al primer grato - Margarida ja finava.
- Al quarto de Margarida - els àngels hi passejavan
y a palació al mal rey - els dimonis li punxavan.

Si ten truquen à la porta

Si ten piquen à la porta no les de valles à obrir

pensaras que, Don Francisco y se ra lo teu marit

Si Ten piquen à la porta - no les de valles à obrir

pensaras que es Don Francisco - y sera lo teu marit.

Entre les onze y les dotze - à la porta li'n truqui!

prompte mane à les criades - que li baigessen à obrir.

- Baigesschi voste senyora - no ha pas de servir per mi

- Que podrà se aquest enredo - que a mi me quite 'l dormir?

- Don Francisco so, senyora - lo que solia venir.

La ne pren la llumenera - pera baigàrten à obrir.

Al obrirne de la porta - la llum se lin apaguí

- Malchida llumenera - y l'ayre que l'apaguí. -

- No renegue la senyora - ja so practich de per si. -

Sen agafen per los brassos - y a la sala se'n puji. -

- Aténhesse Don Francisco - que li desfare 'ls botins. -

- No se cansa la senyora - vájessen voste à fe 'l llet,

que cansat ja dech estarne - y men vull anà à dormir,

poschi els cuipins de seda - y 'l cubrellit de sati.

A mitja nit arribàren - que paraula no li di.

- Que te voste Don Francisco - no ho solie pas fe així?

- Es que estava pensant ara - los fills que has tingut ab mi.

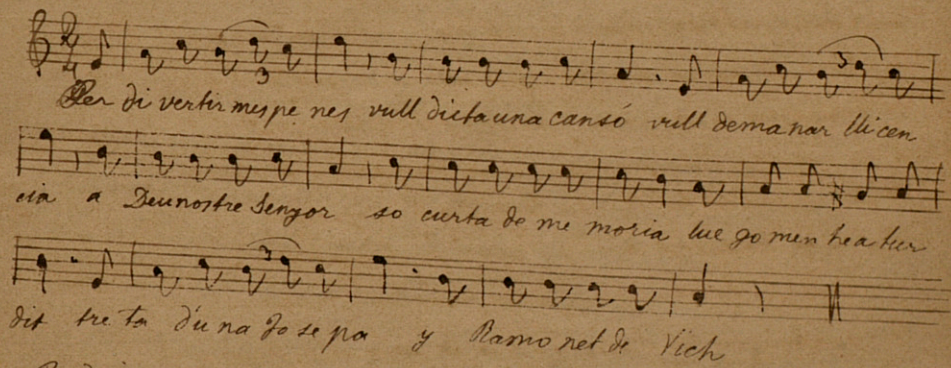
- Tot ne son de Don Francisco - del mes gran fins al mes pich

sino un que ni ha a la guerra - que es del tonto del marit. -

- Calla tu, dona malvada - ja has dit prou pera morir.

Ja vindrà la matinada - que ten fare' un rich vestit
 niras a dir a les germanes - que te'l vinguen a cusir,
 niras a dir a Don Francisco, - que te'l vingue a vestir
 niras a dir a la mare - que ten vingue a plorar -
 -Déixam fer a la finestra - tres paraules tinich per dir:
 casades, viudes, donselles - preneu exemple ab mi
 que 'ls amors de Don Francisco - a mi'm causen lo morir.

40-
 La Pepa de Clara.

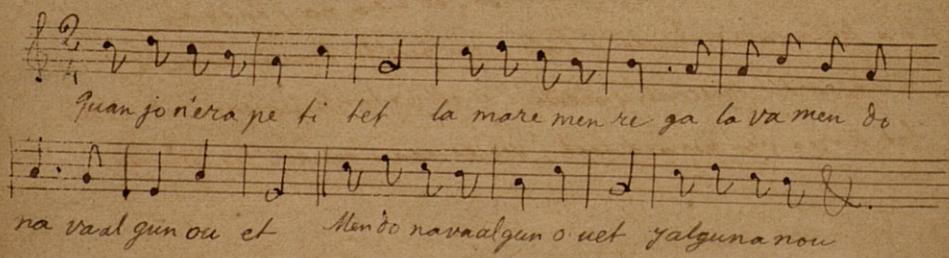

Per divertir mes penes - vull dicta una canço
 vull demanar llicencia - a Deu Nostre Senyor,
 so curta de memoria - luego me'n he aherdit
 treta d'una Josepa - y Ramonet de Vich.
 A d'uns carreters - les de Manresa y Vich
 al hostal que ell ne posa - hi va molt ben servit,
 que ni ha una criada - que n'es d'enamorar
 per trist que n' sigui l'home - ella lo fa alegrar.
 Dilluns cap de semana - dia de mercadal
 ja se'n fa a la finestra - per veure 'l camiral,
 ella mira y repara - de quina part ve 'l vent,

Lo Ramonet ja baixa - coneix els cascabels,
 ell ne mene grans matgos - al flocs y devantals
 ell ne mene grans matgos - per aquells camins rals.
 Cosa del fadrinatje - tot se pot suportar,
 ho fa pera alcançar-lo - la Pepa de Clara.
 Ramon porte rellofje - com si fos un gran senyor
 encara que ell ne porte - no deu res a ningú.
 Aigós es una alegria - per tots los fraginers
 que s'entremen ahon vulguen - saben quina hora es.
 La li escriu una carta - de sobres del festeig
 y la done a n'al mossó - per darla al Ramonet.
 Ramon llegeix la carta - sen pose a sospirar,
 morirà si no alcanza - la Pepa de Clara.

-41-

La mare me'n regalava.

Quan jo n'era pe ti tet la mare men re ga la va men do
 na vaal gun ou et Men do na vaal gun o uet y alguna nou

Quan jo n'era petitet - la mare me'n regalava
 men donava algun ouet - y alguna nou confitada,
 aigís que m'he fet grandet - me he dat a' la vida mala.
 Vaig anà a' confessar - ab un frare que predicava
 quan so a' missa confessió - diu mal del meu camarada.
 La men also de sos peus - ab una ira molt mala.

prompte l'vaig anà a matar - al que l'hostia consagrava
 Ahiren aquest traydor - que l'iglesia no li valga,
 si l'iglesia no men val - que'm valgue lo sant rosari,
 si l'sant rosari no'm val - que'm valgue l'escarpulari
 si l'escarpulari no'm val - que'm valguen les meves cames.

Vaig saltar-ne una paret - que te nou canes d'alçada,
 encara ademés d'aipós - ni havié quatre d'aigua.

A les dotze de la nit - vaig veurer a la meua mare.

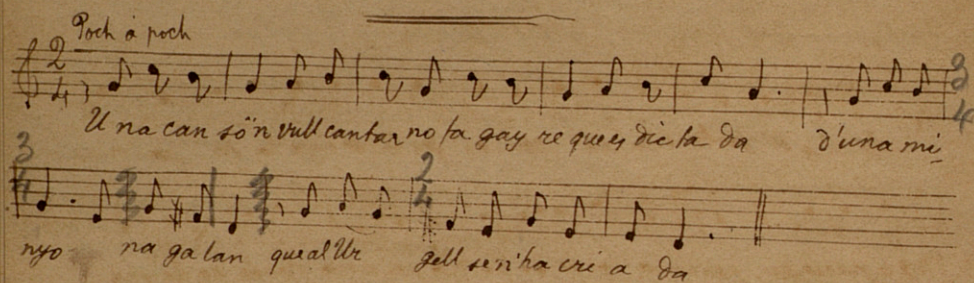
- Diu que has mort un sacerdot - al que l'Hostia consagrava?

- Mare no cregu aipós - que tot es mentida falsa,
 ara vinch de pelear - allà a la ratlla de França
 buscaré dotze fadrins - que tots son mossos de fama:

- Ningúns, si volem venir - farem vida regalada,
 no matarem a ningú - sino escorcolla botzaques,
 botzaques de capellans - y d'hereus de bones cases.

Allà al hostal del Bollo - tenian la retirada
 lo traïdor del hostal - quina se l'ha na pensada,
 ha fet anà un mosso a l'ich - diu que te lladus a casa,
 n'ha sortit trescent soldats - y altres tanta paisans ab armes.
 Set hores va durà l'foch - sense may rendir les armes.

- 42 -
Una cançó vull cantar.

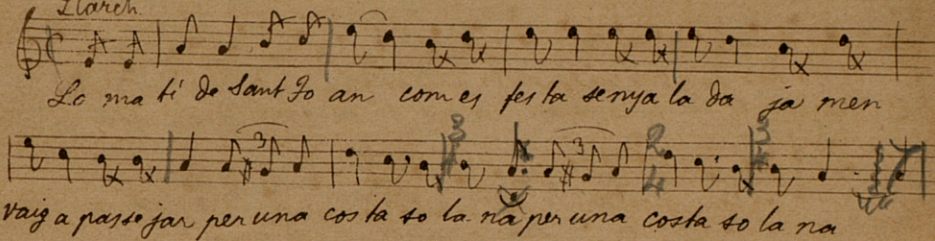

Una cançó vull cantar - no fa gay re - que es dictada
 d'una minyona galan - que al llogell se n'ha criada.
 Fingui set festejadors - ja pot ser ben festejada.
 Ara no'n te sino un - Manuel s'enomenava.
 Lo dia de l'Assencio' - n'es festa molt senyalada
 que l'en treuen a ballar - ja a la primera dansa
 Un coronel que n'ha alli' - diu si es donselha o casada.
 Respon un carbonerot - Avuy l'han apraulada,
 Tres dies se l'ha mirat - sense may desampararla.
 Lo dilluns al demati' - com principi de semana
 lo senyor Batlle hi va anar - ja l'en trove que brodava
 - Madalena, l'que't vull dir - que hauries de ser robada.
 - Madalena sent això - ella a plorar sen posava.
 - Madalena no plorau - ab lo rey sereu casada,
 ab lo so dels violins - al palau sereu portada.

Mala està l'enamorada.

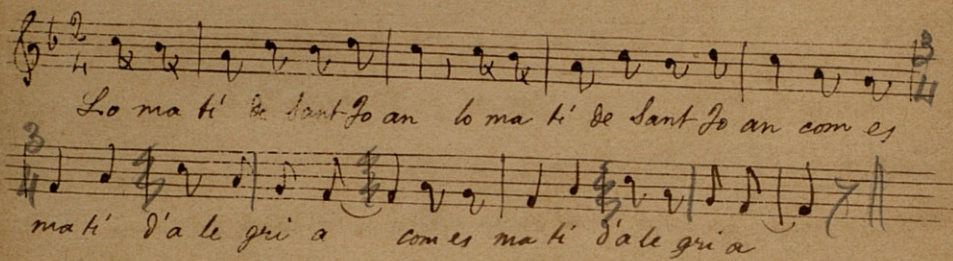
2
4

March

Lo matí de Sant Joan - com es festa senyalada
ja men vaig a passejar - per una costa solana
cullint violers y flors - per la mia enamorada
mentres l'estava cullint - pensament men arribava,
pensament n'en ha vingut - mala està l'enamorada.
Poso la sella al cavall - li dono l'espolcada
de tant que l cavall corria - pareixia que volava.
Quan arribo a mitj' carrer - ja n veig bandera parada,
ja men pujo escala amunt - pareixia que volava
men agenollo als seus peus - passantli parts de rosari.
- Home d'aquí fals traïdor, - fals traïdor de la mia ànima,
ja que m'he condemnat jo - no ten condemnes tu ara
per les misses que he perdut - que d'aipò tu n'ets la causa.

Lo mati de S. Joan

Lo mati de Sant Joan - com es mati d'alegria
jo men baigo carré avall - carré de la meua amiga,
ja la veig dalt d'un balcó - que la fresqueta'n prenia
ja li dich si puch pujar - ella m'heu que prou podia,
ja men pujo escala amunt - com si fos a' casa mia.
Ja l'heu dono d'heu vos guard - ella men torna b' bon dia
ella s'assente en un banch - a mi'm done una cadira,
ella s'menja un parell d'ous - a mi'm done una gallina
ella sen'heu un bon vi - a mi'm done retacia
y despres d'haver esnorsat - pera fer festa cumplida
ens n'anem a passejar - com parella presumida
passejant y passejant - ens veuen gent de la vila
y dicen: ja's deu haver casat - la parella mes pulida,
que ell es un proso galan - y ella una hermosa fadrina.

Variant del bon cassador.

Una mati nada fresca ay sota'l junquero del vertoli
 vero vaysor tir per na a cassar sota'l junquero del vertoli
 vaig sortir tir per na a cassar sota'l junca del vertoli va.

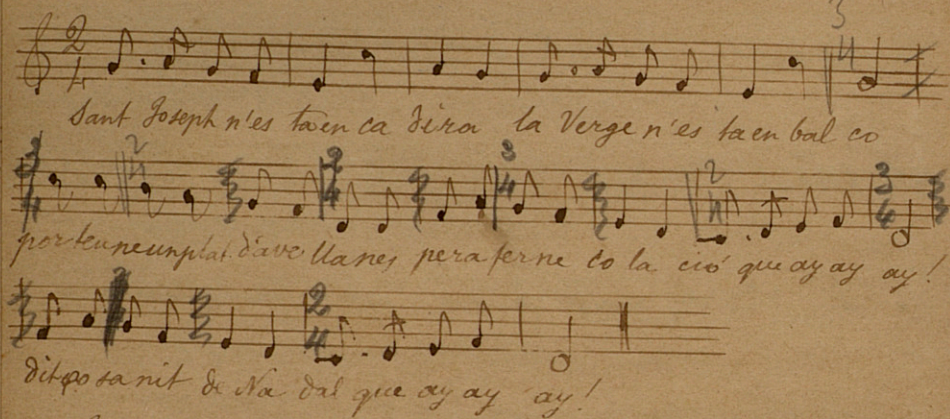
Una matinada fresca (ay! sota'l junquero
 del vert olivero)

Vaig sortir per na a cassà (sota'l junquero
 del vert olivà')

Vaig sortir per na a cassà (sota'l junca
 del vert olivà').)

No trovo perdin ni guatlle L.

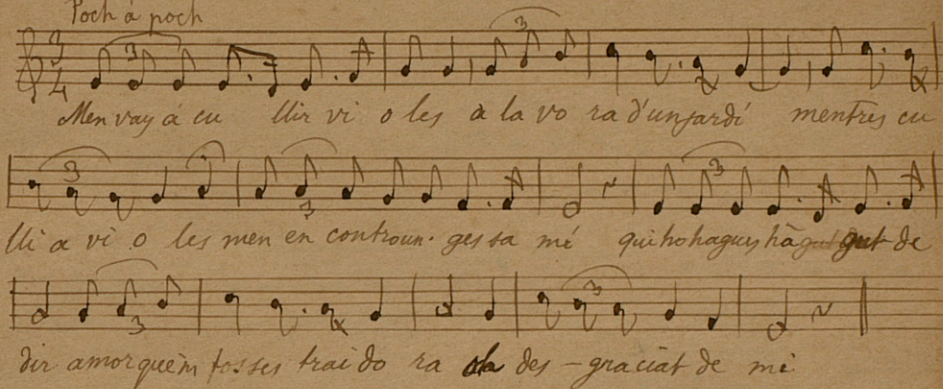
Sant Joseph n'està en cadira

Sant Joseph n'està en cadira - la Verge s'està en balcó
 porte un plat d'avellanes - pera ferre colació
 (que jay, ay, ay - dit jo sa nit de Nadal - que ay, ay, ay.)
 les figuetes ja son seques - treyent les del secador
 un raim tinch a la vinya - no se si es madur o' no,
 Anem, n'inetes, anem - alla ahon tenim d'anar,
 Nostre Senyo' ns hi espera - a' la voreta del mar
 se'ls peuetes ab aigua fresca - y les mans sobre l'altar,
 ab la casulla vestida - la Mista'n vol celebrar,
 no trove ni home ni dona - per poderlhi ajudar
 sino santa Madalena - que ja plora a' mes plorar.

Lo criminal

Poch à poch

Men vaig à culli violes - à la vora d'un jardí
mentres cullia violes - men encontro un gestami'
(qui ho hagues hagut de dir - amor, que m' fesses traïdora
oh desgraciât de mi')

La veig vindre' al senyor Batlle - ab tres o quatre fadrins
ja men prenen y men lliguen - y a' la preso' vaig fer llit
ja'n baïpe un mosso d'escuadra - Francisco; has pogut dormir?
ja'n feya de resposta - no conforme als altres nits,
jo no se si es pols o' pulser - lo que a' mi' m' prive'l dormir,
ay pare veneus l'argenda - pera tindre'men d'aquí.
L'argenda ja està venuda - Francisco tu has de morir
quatre caballs de carrosta - t'hauran de mitj' quarter
à cada cap de portal - ni posaran un bossi'.
Ab vintinou morts que he fetes - m'els perdonave'l butipi
un pecat me descuidava - que es lo pecat mes cruel
lo pega' al pare y la mare - y m'ho paga'l Deu del cel
lo pecat que m' descuidava - es que no l' gosava dir
lo pega' l' pare y la mare - y ara ho pague Deu per mi.
Dient aquestes paraules - Francisco acaba la fi.

Quan voltaya per la terra
(variant del anterior.)

2
4

Quan vol taya per la terra ne te ni a molts d'amichs y ar que
so tan cat en gabiá ningú'n ve a beure aquí qui ho hagues hagut de dir que l'amor
me for traidora oh desgraci at de mi

Quan voltaya per la terra - ne tenia molts amichs
y ar que'n so tan cat en gabiá - ningú'n ve a beure aquí
Qui ho hagues hagut de dir que l'amor me for traidora
oh desgraci at de mi.

sino lo pare y la mare - que no'm deipen dia y nit
- ay, mare veneu l'argenda - pera t'hauremen d'assi -
- fill meu, l'argenda es venida - Francisco has de morir &

completa la cançó
anterior

Escala de la preso.

Handwritten musical score for 'Escala de la preso.' The score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and includes a repeat sign. The third staff concludes the piece with a double bar line. The lyrics are in Spanish and describe the experience of prison life.

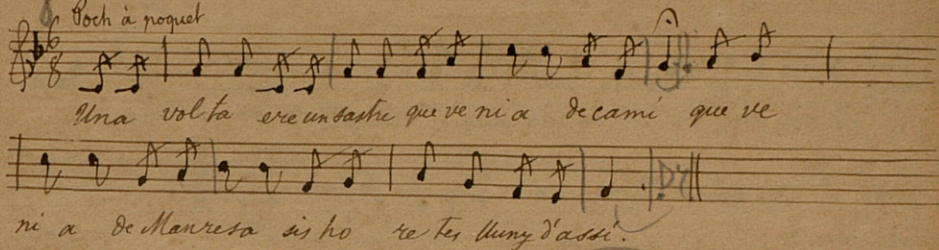
Es ca les de la pre so son fe tes d'un gran va
lor. Es ca lor les ne pujo aba le gria les ne pujo aba le
gri-a les ne pujo aba le gria les ne baipo ab gran tristor

Escala de la preso - son fetes d'un gran valor
les ne pujo ab alegrìa - les ne baipo ab gran tristor.

Al carrer del hospital.

Al car re del hospi tal tres por te tes a ma dreta si ni
 ha un estu di ant que n'fes festeja una si le ta no l'ha pogut d' at 8.

Al carre del hospital - tres portetes a ma dreta
 si ni ha un estudiant - que n' festeja una Sileta
 no l'ha pogut alcançar - ni ab diners ni ab parauletes
 fins que n'ha determinat - de vestir-se de monjeta.
 A la nit sen va a picar - a la casa de Sileta
 - Ay Sileta baixa a obrir - a obrir una pobra monjeta -
 - Quina monjeta sou vos - que a la nit aneu soleta? -
 - Del convent de Sant Benet - que m'ho mana la Abadessa.
 La monjeta puja adalt - la taula n'està paradeta
 del bon pa y del bon vi - de la bona viandeta.
 Mentre ella va menjant - va posantse pensadeta
 - Ay monjeta, que teniu - que n'esteu tan pensadeta
 - Lo que jo n'estich pensant - que hauré de dormir soleta.
 - No dormireu sola, no - que tindreu la criadeta.
 - Ab la criadeta, no - si per cas ab la Sileta
 - Ay mare no hi vull anar - que es estudiant de lletra
 es aquell estudiant - que m' donave recordetes,

Lo sastre388
Poch à noquet

Una volta ere un sastre
que 'n venia de camí
que venia de Manresa,
sis horettes lluny d'ací. ací.
Lo pobre no s'ho pensava
lo que li va succedir,
lin varen llevar les calses
y 'ls hi penjien dalt d'un pi,
ab una esparadengia blanca
les hi varen sacudir.
Ell reclama Sants y Santes
y glorios Sant Pelegrí
si'm deipen sortir d'aquesta,
una Missa us fare' dir.

Lo teipidor

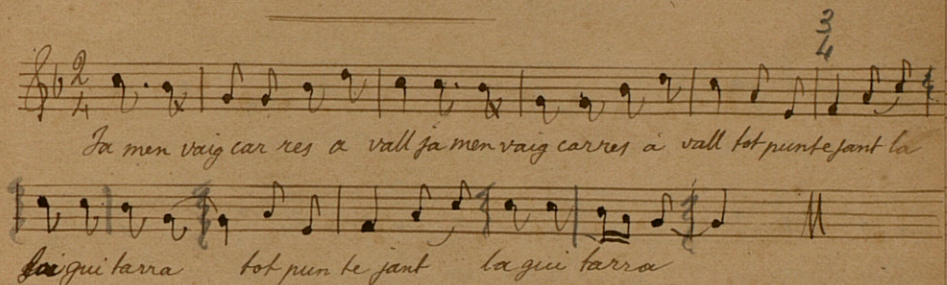
3
8

La muller del tei pi dor quin u na quan ha pen ta da per un
sou quan ha jugat u na sur ra li n'han da da

La muller d'un teipidor del
quin una sen ha pensada!
per un sou que s'ha jugat n'
una surra li han dada n'
ab uns malehits cordills
que encar fos per naipe l'canem.
La muller lin daba assots
i la sogra l'ajudava,
li han fet fer jurament
de no tocar may mes cartes..
Al diumenge prop venient
a cal Giesch l'atraparen
ja l'agafen pels cabells
pels carreis l'arrossegaven,
cridant dones ab gran crit:
Aqui passe un dolent lladre.

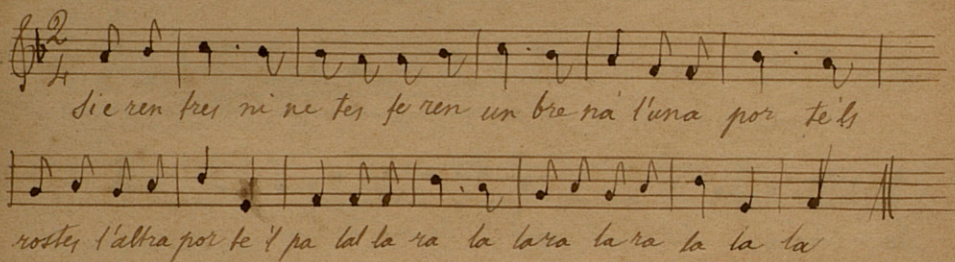
- 53 -
La Roseta.

63

Ja men vaig carres a vall - tot puntejant la guitarra
y en sent alla' a miy' carres - sento grans plors y grans llagrimas.
Ja'n pregunto que es aiyo' - n'es la mare de Don Carles
que n'etsa filla a la mort - confessada y combregada
tambe l'Exremauncio' - dientli que esta molt mala.
M'enfilo escales amunt - com si fos amo de casa
Men asento als peus del llit - Roseta; com va la gana?
Ja ho podeu veurer Joseph - confessada y combregada
tambe l'Exremauncio' - dientros que estich molt mala.
Les joges que m'havien dat - totes vos seran tornades,
les falbilles de duro' - no les he dutes encara
lo gipo' que es de gra d'or - l'he dut sola una vegada
- Roseta, men he d'anar - que a casa hi faig molta falta.
On sent al miy' del pont - sent que toquen les campanes
- Roseta, Deu te perdo' - Deu t'hagi ben perdonada
set anys ten portare' dol - com a dona ben casada
y acabat estos set anys - ja men portare' a frare
para encomanarte a Deu - a tu y a la meua mare.

-5H-
Lo brenà

Si cren tres ninetes - feren un brenà
l'una porte 'ls roster - l'altra porte l'pa,
l'altra la boteta - per millor girar.
L'una diu ab l'altra - hon podem anar?
- Sota la palanca - ningú'ns hi veurà,
a mitja brenada - lo vi s'acaba.
l'una diu ab l'altra - guina hi podria anar?
- Vajehi la petita - res no se lin da.
Respon la petita - molt be 'ls hi parla
- Mes he fet que valtres - que he portat lo pa
Un fadrí de vila - tot s'ho va escoltar
ja sen va a la plassa - tot ho va parlar
- Que has fet gran parreyre - que'n trau de parlar?
si hem fet la brenada - res has de pagar,
un putpelt per barba - res no se mon da.

- 55 -
Els Dallayres

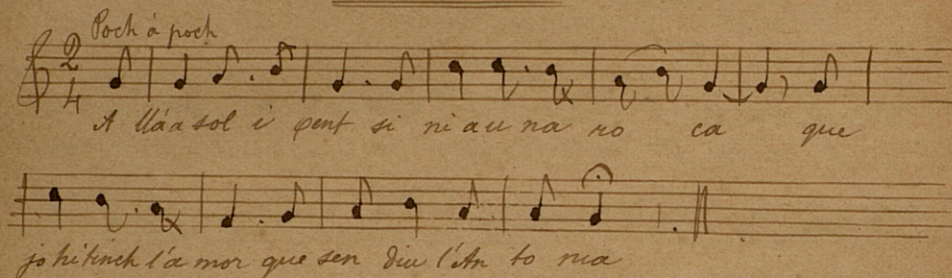
65

Pausadament

N'hiavi en dos da llayres da lla ven en un prat si
l'un da lla ve herba pe ti ta y bo ni ca l'al tre da
lla ve blat pe ti ta com va l'al

N'hi havien dos dallayres - dallaven en un prat
si l'un dallave herba - (petita y bonica)
l'altre dallave blat - (petita com va)
Set hores han tocadés - l'esmorça no ha arribat
la noya de la casa - l'esmorça li ha portat
l'un dallayre esmorça - l'altre no pot menjar
- que teniu vos dallayre - que no voleu menjar ?
- que'n tindríeu mal d'amores - o mal de festejar ?
- No'n ténch ni mal d'amores - ni mal de festejar,
ni ha una gentil Rosa - que'm fa mori y penar,
fírich d'ana a di al seu pare - si me la voldrí dar
y si ell no me la done - jo m'hauré' d'escapar robar -
- I si ell a tu no'm done - jo m'hauré' d'escapar -
Per se'n va cap a casa - la roba va a buscar
la roba esta plegada - no cal sino murejar
al baixant de l'escala - encontre l'seu germá,
- Ahon vas falsa y traidora - ara ahon deus anar ?
quan t'hauran enganyada - te deixaran estar .

56-
L' Antonia

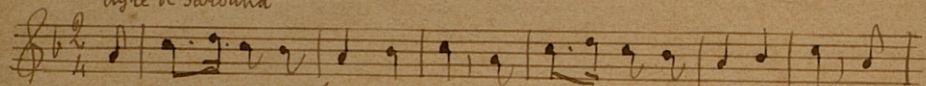

Alla' a' sol i pent - si ni ha una roca
 que jo hi tinch l'amor - que sen diu Antonia,
 Quan ne surt lo sol - ella's queda a' l'ombra
 de tan blanca que es - n'apar una monja
 monja del convent - dels de Barcelona.
 Men vaig a' jugar - al joch de pilota
 mentre estich jugant - m'arriba una nova.
 nova m'ha arribat - que's case l'Antonia.
 Ja no atino al joch - ni veig la pilota,
 men vaig corre amunt - a' mudam la toba,
 men poso 'l barret - y la capa bona,
 men vaig corre avall - tocant la viola.
 Quan so a' mitj carrer - la veig a' la porta
 sentada en un banch - de cara a' defora.
 Lin dich: Deu vos guard - molt mello' me'l torna
 m'han dit que us casau - ab un noy d' Aytona? -
 - Joan no'n cregau re - no'n cregau tal cosa
 que per ara so - y hey estada vostra
 y d'assi en enlla' - la mateixa cosa.

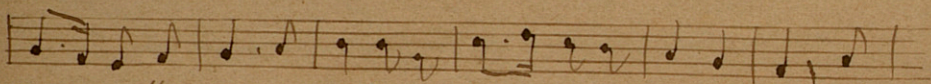
Ja men vaig anar - a Missa a Sant Antoni,
 quan a Missa'n so - sento 'l matrimoni.
 Ja no ho puch sentir - men ipo defora
 trobo 'l company meu - li dich y li conto.
 Men vull fer soldat - de la gira groga:-
 -Joan no ho fassen - no fassen tal cosa
 que epiques ni ha prou - al bloc de la Pobla
 tan guapes o'mes - que no ere l'Antonia.
 Ella'n sen aigo' - a plorar se'n posa
 -No plores amor - que ara no es hora
 capítols son fets - la carta n'he clora,
 diumenje vinent - mudareu de roba,
 sabata en talo' - la mitjeta nova
 to falbelli' blau - color de viola.
 Ab estes rahons - se case l'Antonia.

Montanyes de Cornafort

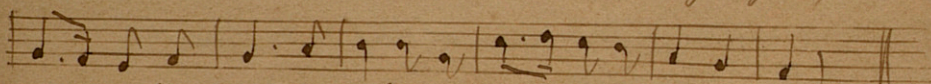
Ayre de Sardana

Mon ta nyas de Cor na fort qui vos pogues arra sar per

veu rer l'e na mo ra da a la vila d'Organyà per

veu rer l'e na mo ra da a la Vila d'Organyà

Montanyes de Cornafort

qui ben pogues arrasar

per veure l'enamorada

a la vila d'Organyà,

El·la n'es matinereta

y a ompli' l'cante sen va.

Mentre que l'cante n'omplia

son galan ne veu passar.

Ja lin done lo bon dia,

molt millor li va tornar,

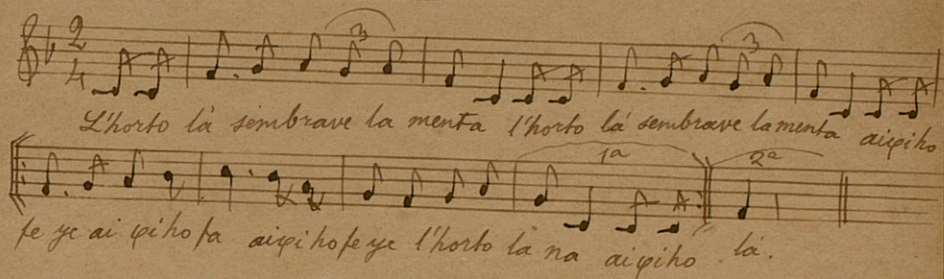
ja lin done un prom de roses

lligades ab tafetà

- qui m'ha dat aquestes roses

ma muller pogues estar. ! -

Canso del hortola'

*L'hortola' sembrave la menta
(aip'ho fe ye, aip'ho fa)
aip'ho fe ye l'hortolana
aip'ho fe ye, aip'ho fa
aip'ho fe ye l'hortola'.)*

L'hortola' carave la menta Q.

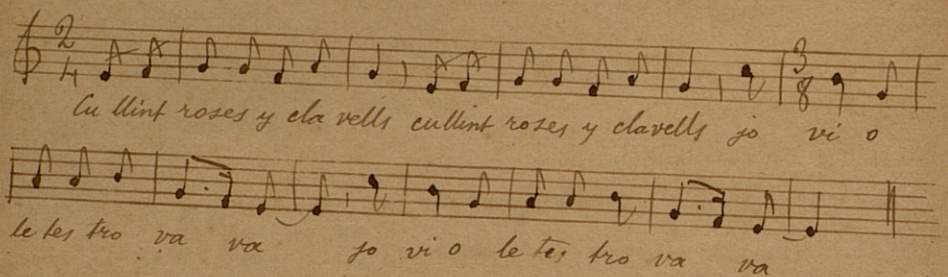
L'hortola' regave la menta Q.

L'hortola' segave la menta Q.

L'hortola' lligave la menta Q.

L'hortola' mallave la menta Q.

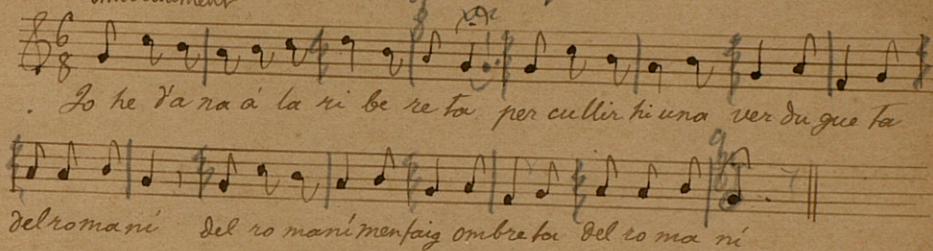
Cullint roses y clavells

- Cullint roses y clavells - jo violetes trovara
men arriba l' pensament - mala 'n tinc l' enamorada,
poso la sella al cavall - y men vaig dret en sa casa
ja n' arribo allí al carrer - de cavall ne desmuntava
pujo escales amunt - com si fos amo de casa,
- ja n' arribo als peus del llit - pregunto que n' fa la dama.
- Ja ho pots veure tu petit - confessada y combregada.
- Si aquest mal ne passe avant - enviareume una carta,
si tu t' envias al dilluns - al dimars ja sera a casa.
- Ja torno a agafa' l' cavall - y men vaig dret a ma casa
ja n' arribo a mitj camí - y n' sento un toch de campana.
Ara si que se m' ha mort - se m' ha mort l' enamorada.
Fino a gira' l' cavall - y men vaig dret a sa casa,
ja n' arribo als peus del llit - ja l' en trovo enmortallada.

~~Lo romani~~
La plometa de perdin

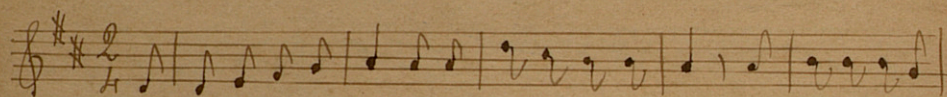
Amorosament

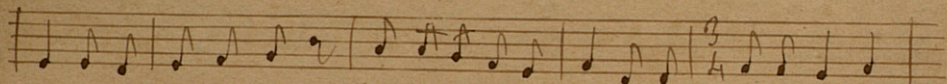
del romani del romani men faig ombreta del roma ni

- Jo he d'ana' a la ribereta
 per collirhi una verduguetta ~~del romani~~
 del romani men faig ombreta del romani X
 - ¿Que'n vols fer de la verduguetta? ~~que~~
 - Ne fare' una filasetta
 - ¿Que'n vols fer de la filasetta?
 - Soli per filarne la llaneta.
 - ¿Que'n faras de la llaneta?
 - Ne trenare' una llasadeta
 - ¿Que'n faras de la llasadeta?
 - Hi cassare' una perdueta.
 - ¿Que'n voldris fer de la perdueta?
 - Li arrencaria una plometa.
 - ¿Que'n faris tu de la plometa
 - Jo n'escriviria una carteta.
 - ¿Que'n faris tu de la carteta?
 - L'enviaria a la amoreta.
 - ¿Que'n faras tu de l'amoreta?
 - Null ferli una abraçadeta.

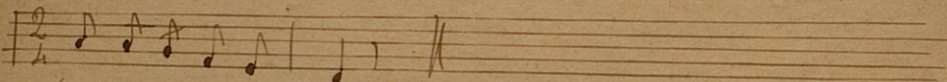
Les piques de Cerdanya

Les pi ques de Cer danya do ne bo fes te jar, son blanques y her

mos es no ho fa lo tre va llar la ra la la la ra no ho fa lo tre va

llar ta ra ra la la

Les piques de Cerdanya
done bo festejar
son blanques y hermoses
no ho fa lo treballar

Un dia que la una - perduda's va trova
sa mare la buscava - no la sabí trova'.

Ara l'ha trovadeta - que ab lo galan s'esta'
Marieta passa a casa - Marieta a treballa'.

Que ni ha tres que t'esperen - que ab tu's volen casar
l'un es Rossell d'Andorra - l'altre l'hereu Sarda'.

L'altre l'hereu de Nòtes - que a' n'ell ten volen da
arribar nit de bodes - al llit sen van anar.

L'in prete colsadeta - Marieta feste enlla'
a' l'altra colsadeta - lo llit l'in fa bota'.

Ja's pren la cutilleta - y l'jipio' a' l'altra ma
sen va a' ca dels seus pares - tot los ho va contar

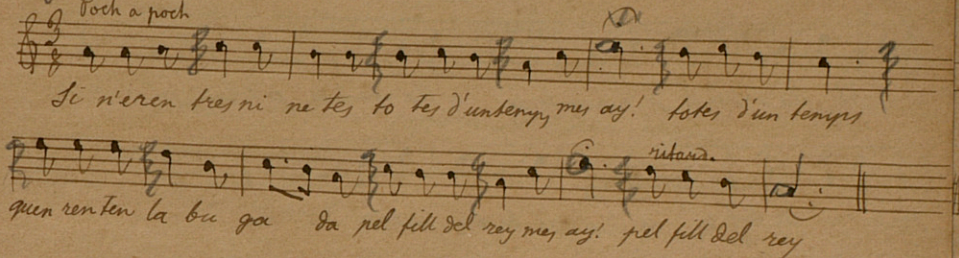
Diners no tinc en bossa - be te l'hauré de dar
n'alay n'es la riquera - y lo qui s'hi esta'.

Jo ne volia un jove - que'm fes saltá y brinca'
ara m'han dat un jayo - que'm fa rabanejar.

g

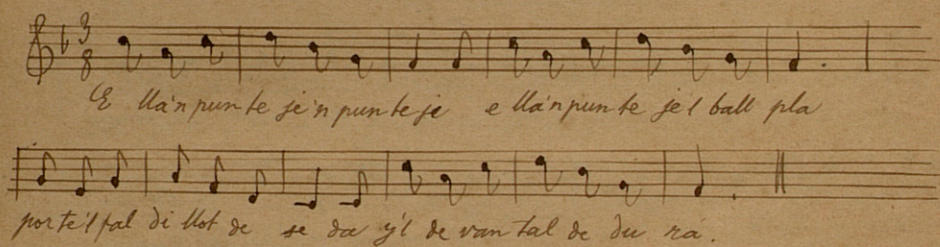
La pedreta

Poch à poch

Si n'eren tres minetes - totes d'un temps
 que'n renten la bugada - pel fill del rey
 la una la'n rentave - l'altra l'esten
 l'altra'n cull violetes - pel fill del rey.
 I mentres les cullia - passa l'amor,
 tira una pedra al ayre - toca al amor.
 Ay! que m'has ben tocada - al mitj del cor!
 - No'm diris, amoreta - si t'he fet mal?
 - Un proquet y no gayre - morir no'm cal.

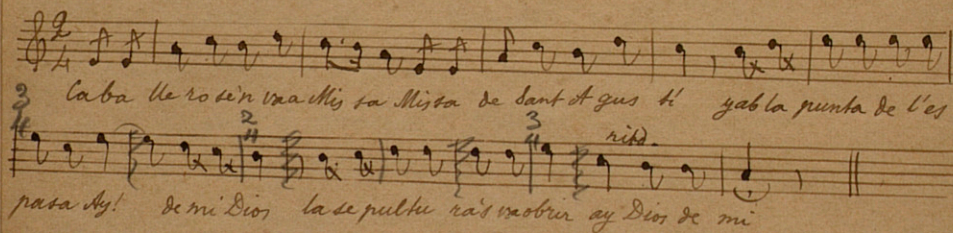
El la 'n punteje.

El la 'n punteje, 'n punteje
 ella 'n punteje 'l ball pla
 porte fal dillot de seda
 y 'l devantal de dura'.

El la 'n punteje, n punteje
 ella 'n punteje ab peu d'or
 porte fal dilles de seda
 despertadores d'amor.

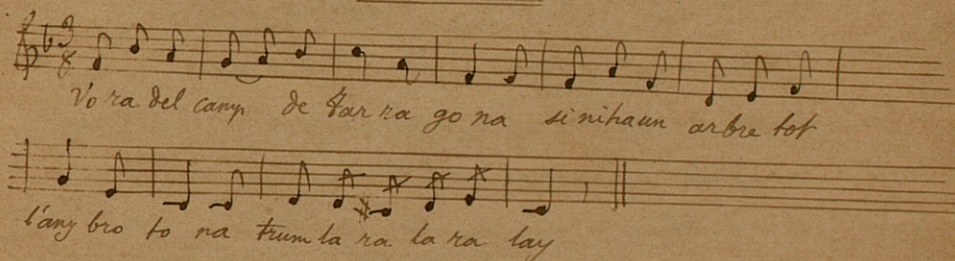
Caballero se'n va a Missa.

Caballero sen va a Missa - Missa de S. Agusti
 y ab la punta de l'espasa - (ay de mi Dios)
 la sepultura's ra obrir (ay Dios de mi)
 que busca lo caballero - que busquen vos per aquí?
 Busco la meua senyora - que no l'he vista morir.
 Caballero casat, casat - no penses ab lo morir

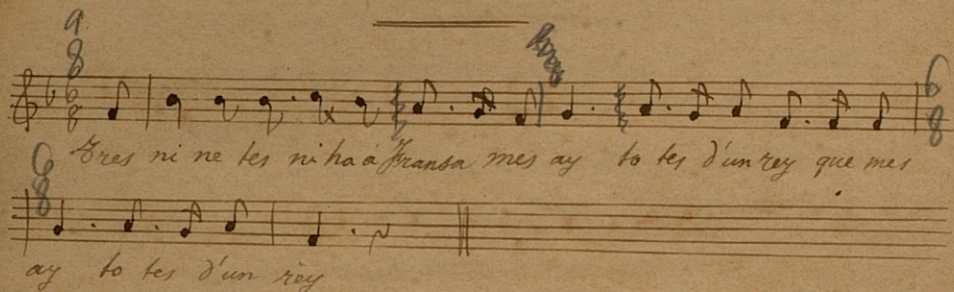
que l'mor' es una cosa - que no's pot pensar ni dir.
 La sortilla d'or que porto - cavaller vetela aquí
 ne tindrás per darla a'un altra - a'un altra com a' mi.
 I si'n teniu una filla - prosareu-li'l nom de mi
 y quan cridareu a'n'ella - també'm cridareu a' mi.
 Fian direu lo sant rosari - cada vespre y dematí
 ne direu un Pare nostre - per l'animeta de mi.

65 -
Al camp de Tarragona

Vora del camp - de Tarragona
 si n'ha un arbre - tot l'any brotona
 vos me mateu - galar minyona
 Sota del arbre - n'ha una pastora
 y un frare blanch - que li sermona.
 Tantos lin diu - l'en fa fellona.
 - ¿Pue'n hauras fet - falsa y traydora
 que hauras d'anar - soleta a' Roma?
 - ¿Com hi anirà - soleta a' Roma
 si un dia plou - y l'altre trona
 y l'altre'n cau - pedra rodona.

Tres ninetes ni ha a França

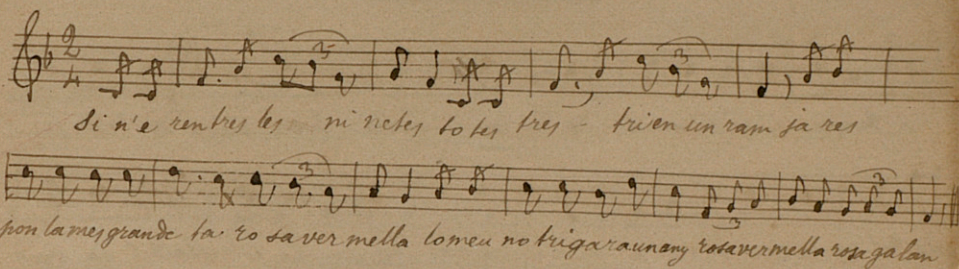

Tres ninetes ni ha a França (mes ay!)
totes d'un rey (que mes ay!) totes d'un rey.

L'una'n plasse bugada - l'altra l'esten -
l'altra'n cull violetes - pel fill del rey
Lo fill del rey passeja - sobre pront d'or,
n'agafa una pedreta - li tira al cor.
Si t'he fet mal, Marieta - ja's curara'
Al hort del pare herbeta - molt bona hi ha
Si no's cure ab l'herbeta - d'altres ni ha.
Ja'n gafe l'escofeta - sen va a' cassar
Sent dalt la montanyeta - sen toca a' morts
La Marieta n'es morta - Deu la guerdó.

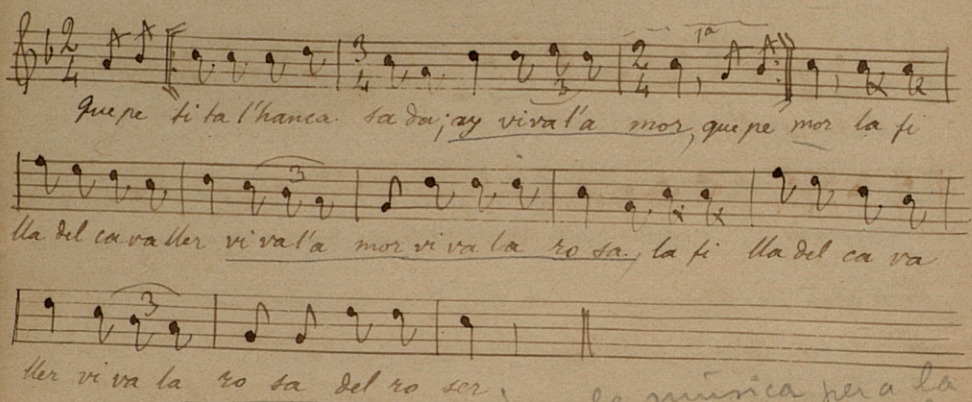
- 67 -
Les tres ninetes.

77

Si n'eren tres les ninetes - totes tres trien un ram
ja'n respon la mes grandeta - (rosa ver mella)
lo meu no trigara' un any (rosa ver mella, rosa galan)
Ja respon la mitjaneta - lo meu no trigara' tant
ja respon la petiteta - lo meu no trigara' tant
Ja sen fa a' la finestra - y'n veu vindre'l seu galan
ab una muleta roja - ab dos planxes al devant.
Promptament salté l'escala - per esgüirli'n al devant.
- Assi'ten porto les joyes - no se si t'agradaran
no es sabata ni pinela - ni satins de valencians
que l'hafeta lo rey moro - y no l'han feta ls cristians
y m'ha dit que no la portes - sino tres voltes al any
les festes de Sincogesma - y tambe les de Nadal
y les de Pasqua florida - que son les majors del any.

- 68 -
La porquerola

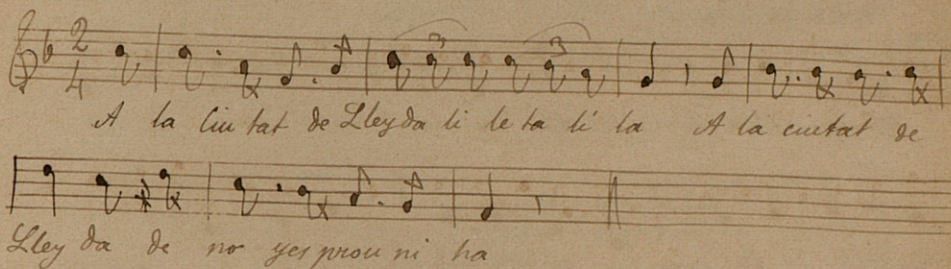

que pe ti ta l'han casada la filla del ca va ller,
 a l'endemà de les bodes - son marit l'ha de vestir.
 son marit sen va a la guerra - set anys estigue' a' torne'
 sent al cap de la setena - son marit ja va torne'
 una gran ven n'he sentida - o'es de quatlla o' ma multi.
 Aupis com m'hi acostava - molt mes m'ho aparegue'
 - caminem, caminem patje - caminem, caminem be.
 - Deu la guard, la porquerola - si m' daria del brene'.
 - Del brene' que jo ne porto - no'n menjarie voste
 porto sol, un coquet d'ordi - que hi ha un pam d'ariste.
 (X. com la impresa.)

X Segueix

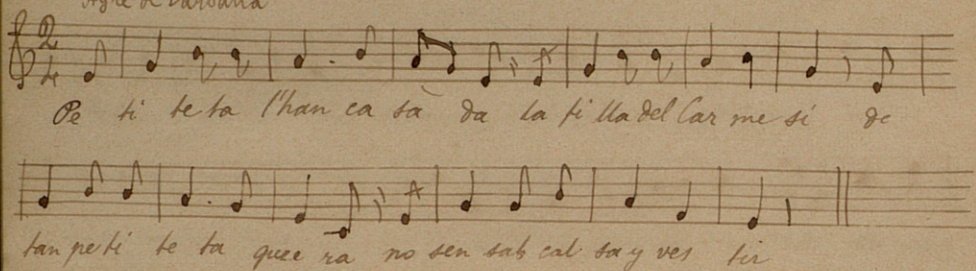
L' Agneta

79

A la ciutat de Lleyda - de noyes prou ni ha
ni ha una de petita - que ab los soldats sen va
- Mare, aneu sen a missa - jo ja'n fare' l' dina'
Juan ne tornen de missa - ja no li va trovar.
Pregunte a les vehines - si l'han vist a passar
Perqui n'ha passat una - ab lo sabre a la ma,
tota vestida d'home - al costat del capita'.
Son pare pren lo matxo - y a buscarla sen va,
Agneta rostolleta - ton pare t' ve a buscar
Digueuli al meu pare - que jo no hi vull anar,
que'n vull fer mort y vida - al costat del capita'.
Lo capita' bon home - la tropa fa formar
Vull ana' a Barcelona - a aprendrer de brodar
Vull broda' una camisa - pel dia de casar,
tambe una tovallola - pel jorn de combregar.

Ayre de Bardana

- Petiteta l'han casada - la filla del Carmesi
 de tan petiteta que era - no se sab calsa y vesti.
 Son marit sen va a la guerra - pera deiparla engrandi,
 lo rey moro l'ha robada - lo rey moro Serafi.
 Al cap de la catortsena - son marit ja va se aqui
 son marit truque a la porta - Escribeta baiga a obrir.
 - Bon hi baigara l'Escriba - si no es per tot aqui,
 lo rey moro l'ha robada - lo rey moro Serafi.
 Donchs porteu la roba bona - y la capa de sati
 que jo vull anar a buscarla - ni que sapiga morir.
 Al entrar a moreria - ja l'en veu dalt al jardí
 que alli sola s'apuntinava - ab una punta d'orfi.
 - Baigau caritat, senyora, - a un pobre pelegrí -
 - Bon lin pare jo, lo pobre, - si no'n so ama d'assi?
 Lo rey moro s'ho escolta - desde l'ombra del jardí.
 - Feti caritat, l'Escriba - que ja ets tu ama d'aquí,
 que les bodes ja son fetes - pel rey moro Serafi.
 Al cyros coneix l'Escriba - quan li diu lo pelegrí:
 - Tu vesten adalt al cuarto - a tria ls mellors vestits
 y jo baigare al estable - a tria l'mellor rossi.
 Lo rey moro sen adone - desde l'ombra del jardí,

- Qu'pla que me l'has pegada - gran traydor del pelegrí,
 set anys te l'he mantinguda - del bon pa y del bon vi,
 si avuy la portes donsel·la - no ho faris demà al matí
 que les bodes ja eren fetes - pul rey moro Serapi'.

-41-
La preso de Lleyda

1ª tonada

A la ciu tat de Lleyda la vi da mi a ni ha u na gran pre
 so la vi da mi a la mi a a mor

-42-
 2ª tonada

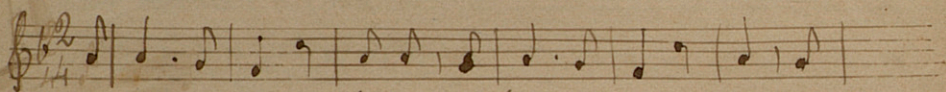
la Uetra del 74

A la ciu tat de Lleyda lay rum lay rum lay re ta lay ra ni
 ha una gran pre so ni ha una gran pre so ni ha una gran pre so

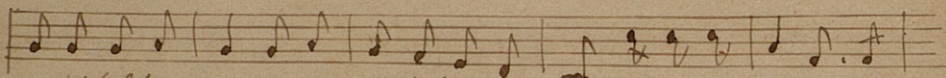
-43-
 3^a tonada

A la ciu tat de Lleyda ni ha una gran pre so ni ha trenta nou
 presor la vi da mi a can ten una can so' la mi a a mor

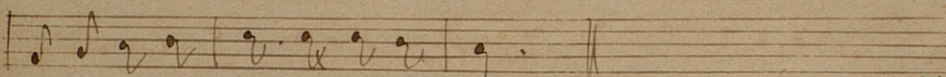
-74-
La tonada

A la ciutat de Lleyda ni ha una gran preso que

mayhi fal ten presos que mayhi fal ten no li rombi re ta que

mayhi fal ten no li re ta no.

V. Tonada n.º 74
per a la tonada

A la ciutat de Lleyda - ni ha una gran preso

ni ha trenta nou presos - canten una cansó.

Una dama ho sentia - sen ha fet en baileó.

- Cantau, cantau los presos - cantau-ne la cansó -

- Com cantarem, senyora, - si estam a la preso

sense menjar ni beurex - sino una volta al jorn

y encara aquesta volta - ja mon donessen prou

de dos en dos los presos - una ala de moipó,

de tres en tres los presos - un pa de monicio.

- Cantau, cantau los presos - que ja von traure' jo.

Ay pare lo meu pare - un do voldria jo -

- Fillia la Margarida - quin do vols tu de jo?

- Ay pare lo meu pare - les claus de la preso.

- Fillia la Margarida - aixó no ho hauras, no.

Ara ha arribat un ordre - que 'ls han de penjar a tots.

- Ay pare lo meu pare - no'm penjen l'aymador.

- Fillia la meua filla - quin e' l teu aymador.

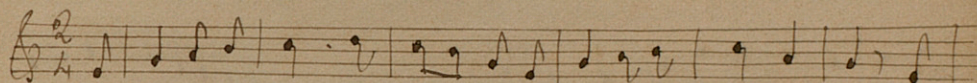
- Ay pare lo meu pare - aquell del cabell ros.

- Fillia la Margarida - sera' l prime' de tots.

- Si l'aymado'm penjara - penjaume prime' a jo.

- qui es aquella dama - que mor per l'aymador?
 I si no ho voleu creuren - mirauli 'l faldelló'
 veuren la flor del lliri - y les armes d' Arago'.

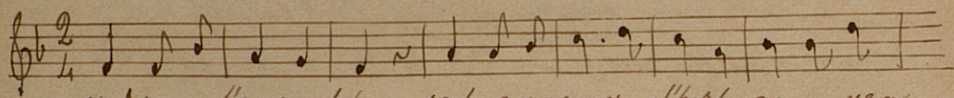
- 45 -
La vida de les galeres.

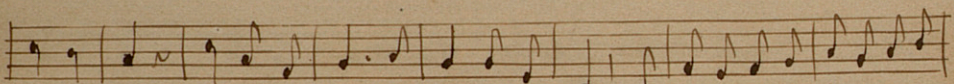
La vi da de les ga le res qui la pogues con ser va set
 anys he a nat ab e lles ten se may ter ra ta car

La vida de les galeres - qui la pogues conservar,
 set anys he anat ab elles - sense may terra tocar,
 al cap de la setenada - lo socorro 's va acabar
 los soldats tots a la una - volen mata' l capitá
 lo capitá 'ls responia - dau me temps de confessar.
 Mentre 'l capitá 's confesse - tres palomes van passar
 que ab lo bech duyen lo beurer - y a l'alita lo menjar.
 Qui sera' lo valent home - que a la gabia pujara' ?
 Lo capitá es galan home - a la gabia va pujar,
 trovahi la seva senyora - que en cadira d'or s'esta',
 no va vestida de seda - ni tampoch de fufeta'
 sino de roba molt verda - que a l'Europa no ni ha.

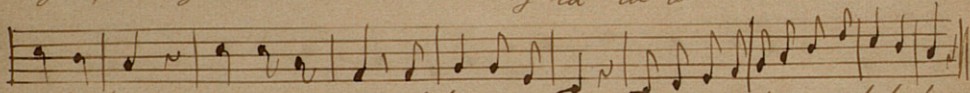
76 -
Un dia l'encontrí

Un di a l'en con tré so la que ana va a l'horta que ana ve a

rega'ls flors y ni te de molt bo nes lay ra ta la ra ra la la ra ra

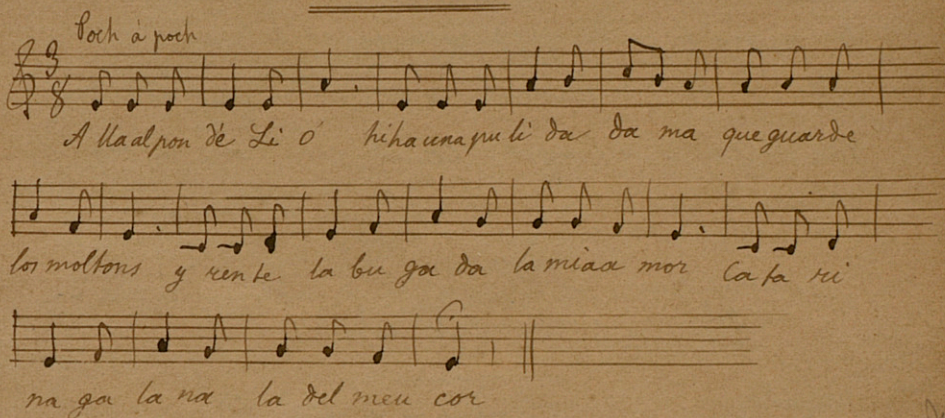
ra la la y ni te de molt bo nes lay ra ta la ra ra la ra ra la la la

Un dia l'encontrí - sola que anava a l'horta V. Tor
que anava a rega'ls flors - y ni te de molt bones. nada
- Cullida ab vostres mans - si'm dariu una rosa.
- Entraurola a' cullir - del llech fins a' la soca,
Jo men hi vaig entrar - ab intencio' molt bona
ja l'en prech per la ma - y anem dessota un ombra
dessota un simolser - de simolsa molt bona
jo men hi faig un sach - pera dur-la a' Gerona.
Ay, fadrins de la vila - deimen l'enhorabona
que m'hi enamorat - d'una gentil minyona
mes blanca que la neu - mes fresca que una rosa,
un dia l'encontrí - sola que anava a l'horta.

-77-
Allà al pont de Lio'.

85

Poch à poch

A lla al pon de Li o' hi ha una puli da da ma que guarde
los moltons y rente la bu ga da la miaa mor Ca fa ri
na ga la na la del meu cor

Allà al pont de Lio' - hi ha una pulida dama - *Tramada*
que guarde los moltons - y rente la bugada
Passe tres cavallers - tots tres li han saludada
Li diu lo del davant - Afe es pulida dama
Responli lo del mitj - per mi ne for criada
ja li diu lo darrer - Deu seula esta la dama
podri tenir marit - podri estar castigada
La sogra ho ha escoltat d'una gran balconada.
Al cap d'una hora o dos - lo seu fill arribava
- Si sabies fill meu - quina te n'ha pegada
Passant tres cavallers - a ells se n'ha donada -
Quan ell ne sent aipo - ja tot sen trastornava
ne pren ell un basto' - la sogra una buscalla,
tants patachs li han dat - per mortor l'han deiyada.
Al cap d'una hora u dos - lo seu germà arribava
- Catarina ahon es - que no volte per casa?

- Per un bufet u' dos - al llet se n'ha posada
 Son germa' li va dir - ¿perque estas delicada?
 - Alsa un bech de Mansol - y un altre de flastadon
 que veuràs l'infantet - bonich com l'aigua clara.
 Al cap d'una hora u' dos - ella ja n'afinava.

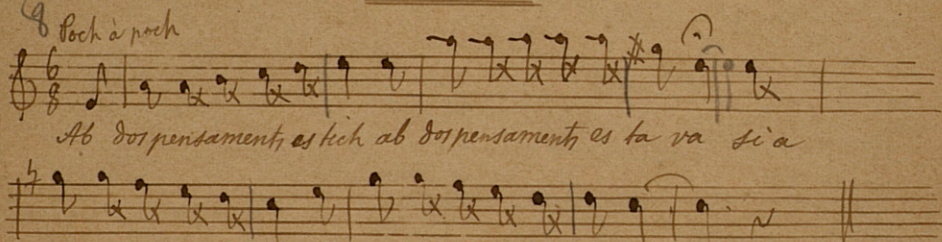
- 48 -

Respost

Ab. Dos pensaments estich

3

Poch à poch

mi ri a a confessar o si men vaje de ca sa

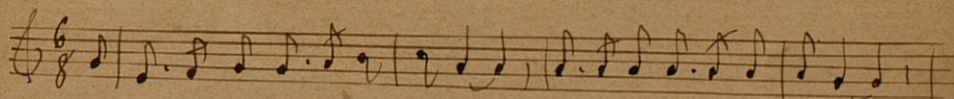
Ab. Dos pensaments estich - ab dos pensaments estava,
 si aniria a confessar - o si men vaje de casa,
 lo pensament sempre'm duc - que jo a confessar men vaje,
 ja men vaig a confessar - al convent de Santa Clara.

Quan vaig arriba' al convent - que de dia no ere encara,
 ja sento un escolanet - que per l'iglesia rodava,
 ja l'heido: Petit Joan - pel seu nom l'enomenava,
 ferme venir un confessor - que l'penitent ja s'aguarda.
 Poso mos pecats al cor - cap a Betlem men anava,
 quan era per lo cami - trovo un vell y una senyora
 lo vell ere Sant Joseph - senyora la seua esposa.

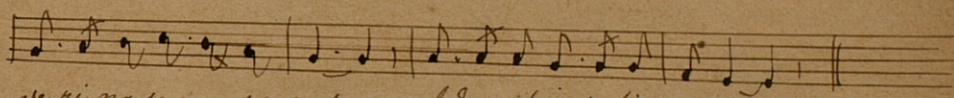
- ¡ M'ensenyarien un moli' - que molgues de tota cosa,
 que molgues los meus pecats - puig que so tan peccadora ?
 - Tornareu lo dijous sant - lo dijous sant a aquesta hora
 que trovareu un moli' - que moldrà de tota cosa
 que moldrà vostres pecats - puig que sou tan peccadora,
 que vindrà lo meu fillot - a supri' mort afrentosa.
 La mola d'aquell moli' - serà la seva corona
 l'aigua que la farà anar - la seva sang preciosa ..

49-

Adriana's va a rentar

A dri a na's va a ren tar a una font d'aigua molt clara

ve ri no sa una ser pent al de vant ja se li para

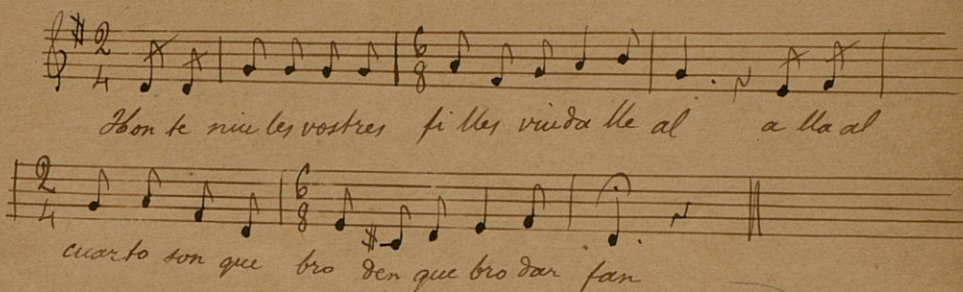
Adriana's va a rentar - a una font d'aigua molt clara
 verinosa una serpent - al devant ja se li para
 - Aupò son los pecats meus - o ma vida s'ha acabada.
 - Jo so lo rey encantat - no t'espantes Adriana.
 La reina desde 'l balco' - la traidora ho escoltava
 y un dia que es fora 'l rey - gran convit ella n'armava
 dels comtes y cavallers - y de tots los Grans d'Espanya.
 Quan eren a mitj dinar - diu la reina cipes paraules:

- Les dones d'eipos senyors - totes son riques y honrades
 menos la del Comte Flois - que es molt rica y deshonrada.
 Quan lo comte sent això - ja se'n aiueque de taula,
 promptament març als criats - que pel camí l'acompanyen;
 quan ere mitjan camí - veu l'esposa que esperave
 y per serli mes placent - son filllet al bras portave.
- Gran traïdora fuig d'aquí - fuigme d'aquí, gran malvada,
 que allà a la taula del rey - gran vergonya m'has causada.
- Ay comte, si'm vols matar - pujamen dalt de la sala,
 que m'agenollare' als peus - de la Verge immaculada -
- Pera tu no hi ha remey - ton cap la terra demana,
 pera fet un present al rey - y ser la reina venjada. -
- Promte crida son fill gran - perquè'n fes la presentalla.
- Deu lo guard lo senyor Rey - y sa corona reala,
 aquí li porto un bell plat - d'unes molt riques mansanes
 que son dolces per voste' - y per mi son molt amargues. -
- S'hi n'ha fet aquesta mort - qui l'ha fet y l'ha causada. -
- Mon pare'l comte l'ha fet - y la reina l'ha causada. -
- Al teu pare'l matarem - y la reina paredada
 de l'escala al cap d'avall - pera ser mes despreciada
 y tots quant hi passaran - li escupin a la cara. -
- Ay no ho fasse lo rey no - que quedarem desgraciades -
- No sereu desgraciats, no - sereu hereus de ma casa.

-80-

Lo Comte l' Arnau

89

- Hon tenuu les vostres filles - viuda lleal
- Alla al cuarto son que broden - que brodar fan
- Si me les deipariu veurer - viuda lleal
- No que me ls espantarien - Comte l' Arnau
- No vos les espantaria - muller lleal
- no vos les espantaria - viudeta igual
- Ahon tenuu vostres mosses - viudeta igual
- A la cuina son que escuren - que escurar fan
- Si me les deipariu veurer - viuda lleal
- No que ls espantarien - Comte l' Arnau
- No vos les espantaria - muller lleal
- no vos les espantaria - viudeta igual
- Ahon tenuu vostres mossos - viuda lleal
- A la cuadra son que llauran - que llaurar fan
- Si me ls deipariu veurer - viuda lleal
- No que me ls espantarien - Valgam Deu val.

invaluable

Copied from the
 La matèria disposicio

14-V-26
 8-V-26
 14-V-26
 8-V-26